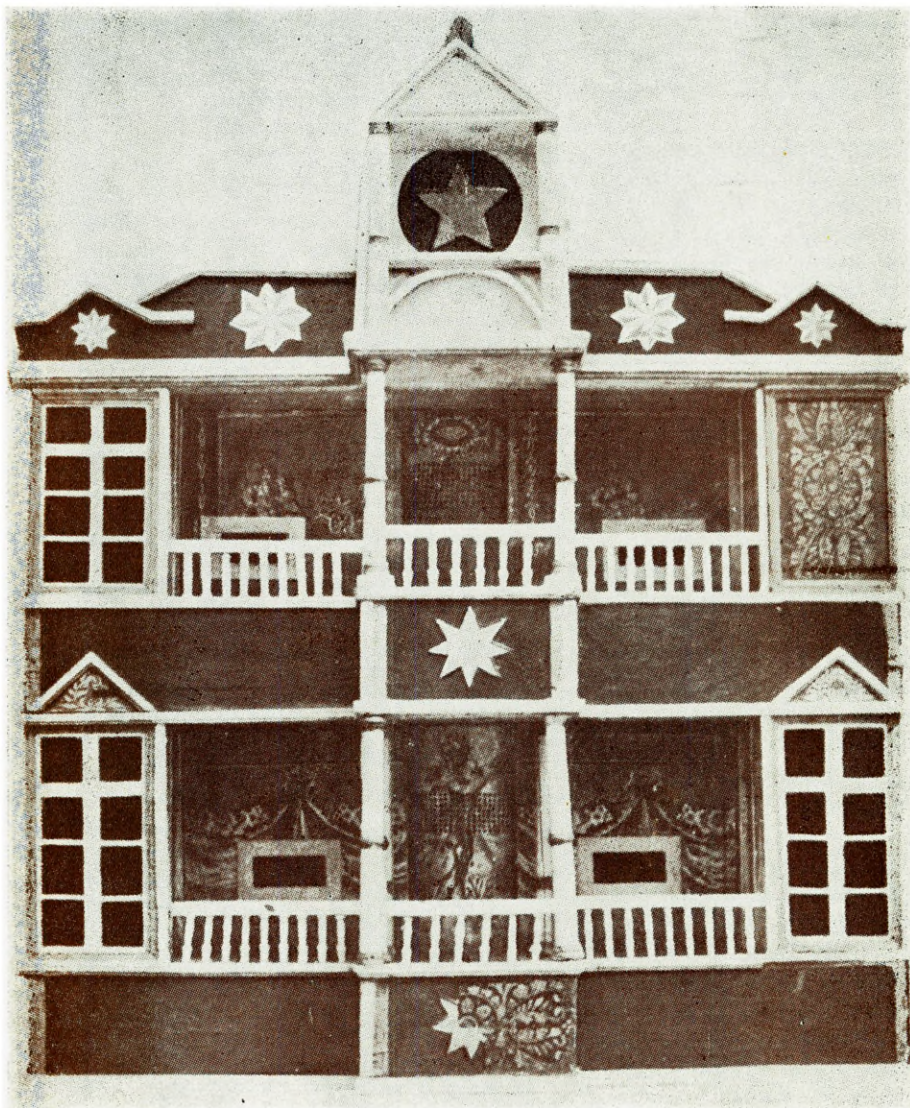

ГРУДЕНЬ Ч. 11 DECEMBER, 1973

НАШЕ ЖИТТЯ OUR LIFE

ВИДАЄ СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ — PUBLISHED BY UNWLA, INC.

НАШЕ ЖИТТЯ

P. XXX. ГРУДЕНЬ Ч. 11

Видає Союз Українок Америки
раз у місяць за винятком серпня
Редакторка — Уляна Любович

Редакційна Колегія:
Марія Барагура, Марта Бачинська,
Лідія Бурачинська, Любов Волинець,
Наталія Ішук, Світлана Луцька, Хри-
стина Навроцька, Олександра Різник,
Марта Тарнавська,
„Нашим малютам“, редагує Г. Черінь

Адреса Редакції:
108 Second Ave.
New York, N. Y. 10003

Адреса Адміністрації:
4936 N. 13th St.
Philadelphia, Pa. 19141
Tel. DA 4-7304

Річна передплата в США і Канаді \$7.00
Піврічна передплата \$4.00
Річна передплата в Англії 2 ф. ст.
Річна передплата в Австралії 4 а. д.
Річна передплата у Франції 20 фр.
Річна передплата в Німеччині 15 н. м.
Річна передплата в Бельгії 200 б. фр.
Поодиноке число 80 центів

Календарець США

- 1 грудня — „Веселий вечір“ — 71
Відділ США в Джерзі Сіті
- 1—2 грудня — Різдвяний Базар — 18
Відділ США, Пассейк
- 2 грудня — „Мехіко — країна кон-
трастів“, прозирки на тлі мек-
канської музики. Доповідь О.
Лукашевич-Полон та виставка
образів Оксани і Лавра Полон.
— 47 Відділ США, Рочестер.
- 6 грудня — Свят-Миколаївський Ве-
чір — 18 Відділ США, Пассейк
- 7, 8 і 9 грудня — Мистецька вистав-
ка наших членок: картини Тані
Баюк, емалії Оксани Теодоро-
вич, кераміка Лесі Кочман —
29 Відділ США, Шикаго
- 8 грудня — Різдвяний Базар, який
триватиме цілий тиждень — 64
Відділ США в Нью Йорку
- 9 грудня — Андріївський Вечір —
1 Відділ США в Нью Йорку

На обгортці:

Скринька Сокиринського вертепу
Manger of Sokyrntsi, Ukraine

OUR LIFE

VOL. XXX. DECEMBER No. 11

Published by
Ukrainian National Women's League
of America, Inc.

Monthly publication except August

4936 N. 13th St.
Philadelphia, Pa. 19141
Tel. DA 4-7304

Editor: Ulana Liubovych
108 Second Ave.
New York, N. Y. 10003

Subscription in the United States
of America \$7.00 per year, half year
\$4.00. Subscription in Canada \$7.00
per year, half year \$4.00. Subscrip-
tion in England 2 pound sterling
per year. Subscription in Australia
4 Austr. dollars per year. Subscrip-
tion in France 20 fr. per year.

Second Class Postage, Paid at
Philadelphia, Pa.

Single Copy 80 cents

ПРЕДСТАВНИЦТВА
„НАШОГО ЖИТТЯ“

АНГЛІЯ:

Mrs. Myroslawa Rudenska
245 Wigman Rd.
Bilborough Estate
Nottingham, England

Ukrainian Booksellers
49 Linden Gardens
Notting Hill Gate
London W. 2

АВСТРАЛІЯ:

“Library & Book Supply”
16a Prospect St.
Glenroy, W9. Victoria
Australia

ФРАНЦІЯ:

Daria Melnykovych
c/o No. 7 887 93 de Paris
26 rue de Torcy, Paris 18-e, France

НІМЕЧЧИНА:

Ukrainischer Frauenverband
Haus der Begegnung
8 Muenchen 5, Rumfordstr. 21

З М І С Т :

	Стор.
Нова Радість Стала	1
Старинна коляда	1
З Гол. Управи: Комунікат	2
У 30-ліття Нашого Життя	2
І. Керницький: Колядники	4
Л. Волинець: Вертеп	5
У. Любович: Слідами Соломії Крушельницької	8
Відгуки	9
Л. Б.: Віддійшла громадська діячка	10
Вісті з Централі	12
Хроніка Округ: Округа Шикаго	14
СФУЖО: Конгрес Міжнар. Жін. Союзу в Нью Делі	21
XIV Літературний Конкурс	22
Українська вишивка: Весільна по- душечка (проект. Т. Душенко)	23
Наше харчування: І. Кашубинська: На різдвяний стіл	24
Our Life:	
М. Dushnyk: 30th Anni- versary of Our Life	25
Salomea Kruszelnicka	26
The Christmas-Eve Table	27
Wedding pillow	27
У пам'ять Осипи Грабовенської	28
Замість квітів	28
Нашим малютам:	
Л. Українка: Мамо, іде вже зима	29
А. Коссовська: Різдвяний да- рунок	29
М. Жижка: Спнички, Галя	30
П. Кізко: Взимку	30
Зміст Нашого Життя за 1973 р.	31

ДО ПЕРЕДПЛАТНИЦЬ „НАШОГО
ЖИТТЯ“

Згідно з приписами поштового у-
ряду не сміємо вислати журналу —
при незаплатеній передплаті — до-
ше, як пів року. А дата доки перед-
плата є врівняна, зазначена при
кожній адресі. Отже ми приневолені
стримувати висилку журналу всім,
хто не заплатив у відповідному ре-
ченні. Бо в протилежному випадку гро-
зить нам утрата газетної поштової
тарифи, а це получене з поважним
здорожінням поштової оплати.

Багато читачок жаліється на те,
що журнал не доручується їм на час,
або взагалі не приходять. Просимо
рекламувати це в свого листоноша.
Журнал висилаємо однією посылкою.
Матеріал журнало-газетний транс-
портується тарифою другої класи й
не раз затримується на поштових
урядах.

Адміністрація „Нашого Життя“

On the Front Page:

Скринька Сокиринського вертепу
Manger of Sokyrntsi, Ukraine

НОВА РАДІСТЬ СТАЛА

ІЗ НАДХОДЯЧИМИ СВЯТАМИ РІЗДВА ХРИСТОВОГО І НОВОГО РОКУ БАЖАЄМО ВСІМ НАШИМ ПЕРЕДПЛАТНИЦЯМ І ЧИТАЧКАМ, А ТЕЖ ЇХНІМ БЛИЗЬКИМ, КРЕВНИМ, РОДИЧАМ І ЗНАЙОМИМ — УСЯКОГО ДОБРА!

НАШІ НАЙТЕПЛІШІ ДУМКИ І НАЙЩИРІШІ БАЖАННЯ ПЕРЕСИЛАЄМО ДО ДАЛЕКИХ НАШИХ БРАТІВ І СЕСТЕР В УКРАЇНІ І ПОЗА НЕЮ!

НАДХОДИТЬ НОВИЙ РІК!

Останній день грудня і перший день січня, ніби звичайні собі дні, але ми переживаємо їх в особливий спосіб. Так, наче б зупинилися на закруті дороги й оглядаємося на пройдений шлях, а тоді дивимося вперед. Як ми прожили цей минулий рік? Чи сповнилися наші сподівання та чи й ми самі виконали те, що плянували, заміряли, чи навіть обіщували собі зробити? Новий рік настроює нас святково, ми часто в милому гурті знайомих підносимо тости, бажаючи собі взаємно всякого добра в цьому НОВОМУ РОЦІ. Але при тому як же часто на дні серця в нас якийсь жаль. Знову рік минув, і що ми осягнули, що пережили? Навіть якщо він був особливо щасливий і збагатив нас гарними переживаннями, то завжди остається краплина жалю за тим, що вже пережили і не вернеться.

У таких урочистих хвилинах думка ширяє по далекому світі, відвідує знайомих, може, коханих, але віддалених від нас у часі й просторі. Може, наші думки зустрічаються з їхніми в тих безмежних далях космосу. Герой філософської казки „Малий Принц“, Сент Екзюпері, прощаючись із своїм другом, говорив про те, що завжди, коли той глядітиме на зорі, то нехай уявляє собі, що на одній із них живе його малий друг і тоді почує він його сміх та, хоч самотній він тут на землі, то усміхнеться. Може, і наші думки та почування зустрінуться в просторі з чимсь далеким усміхом.

А, може, десь тут близько нас є хтось справді самотній, хто не має навіть на кому зупинити свої думки, не має ні про що згадувати, ані чого сподіватися. Може ми потрібні йому в цей час, чи це буде різдвяний Свят-Вечір, чи вечір під Новий Рік!

І ми, редакція „Нашого Життя“, оглядаємося поза себе. Чи ми вдоволені минулим роком? І так, і ні! Дечого не вдалося нам осягнути, не зуміли дігнати часу, в якому появляється „Наше Життя“. Але все таки ми трохи прискорили час появи нашого журналу і віримо, що варто нам і далі про це старатися. Був час, що нас дуже боліли всі, навіть найменші, критичні завваги; тепер ми спокійніші. Не тому, що ми збайдужіли, але ми свідомі, що всім не догодимо, а все таки позитивних листів таки далеко

Старинна Коляда

А д' сему дому, а д' веселому

Ой, дай, Боже!

Ту ся панове все ізїжджали

Ай у тім дому була Пречиста.

„Свята Пречиста, продай нам Христа.

Продай нам Христа на королика,

Бо в наші землі короля нема,

Короля нема та й згоди нема.

Ой, якже і в нас королець буде,

Королець буде та й згода буде“.

„Ой, підіт же ви в темний лісочок,

Там порухайте дрібний листочок;

Як ви листочок порухаете,

А тогди Христа з собов возьмете.

Ой, підіт же ви в Чорную гору,

Там порухайте шовкову траву;

Ой, як ви траву порухаете,

Тогди ж Христа з собов возьмете!

Підіт же ви в синое море,

Та порухайте жовтий пісочок!

Як ви пісочок порухаете,

То тогди Христа з собов возьмете“.

Записано в Григорові, Бучацького повіту.

Друковано в журналі „Нова Хага“, 1. I. 1939 р.

більше. Дякуємо прихильникам за Запасний Фонд „Нашого Життя“, та дякуємо нашим читачкам, що нас критикують на те, щоб „Наше Життя“ ставало все кращим і кращим, а теж тим, які нас хвалять, бо це нас піддержує. Дякуємо всім за співпрацю й увагу!

ВЕСЕЛИХ СВЯТ І ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ!

Редакція і Адміністрація „Нашого Життя“

ХРИСТОС РОДИВСЯ!

У цей святочний час шлемо Різдвяні й Новорічні бажання Окружним Радам, Відділам і членам СУА.

Вітаємо в цей час нашу дорогу почесну голову п-і Олену Лотоцьку, голову СФУЖО п-і Стефаню Савчук і всі складові організації СФУЖО, розсіяні по всьому світі.

Гарячий привіт шлемо посестрам-українкам поза залізну заслону, які переживають часи поновного сталінського терору. Зокрема згадуємо у наших молитвах матерів, дружин і сестер, засуджених, що зазнають переслідування і тремтять за своїх рідних.

Вітаємо з Різдвом Христовим і Новим Роком усе наше громадянство.

ГОЛОВНА УПРАВА СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

КОМУНІКАТ

У ч. 8, 1973, журналу „Наше Життя“ в статті „Музейна Виставка СУА без приміщення“ ми повідомили наше членство про те, що Український Інститут Америки в Нью-Йорку виповів нам приміщення, в якому наша збірка була виставлена в рр. 1965—1973. Причину виповідження в листі не було зазначено, а на наш запит ми дістали відповідь, що Інститут потребує приміщення для себе. Вважаючи існування Музею Нар. Мистецтва кінечним у Нью-Йорку, наша Екзекутива почала робити заходи коло залишення збірки на давньому місці. В тій цілі звернулася 28 червня 1973 р. до Екзекутиви Українського Конгресового Комітету Америки й до Світової Ради Культури при СКВУ. Обом установам вислала точний перебіг взаємин із проханням рятувати цінну культурну станицю.

Справа усунення Музейної Збірки СУА була обговорювана на засіданні Світової Ради Культури дня 1 листопада 1973 р. в Торонто. Там же винесено резолюцію в користь залишення нашої культурної станиці на давньому місці, що мала увійти до резолюцій Другого СКВУ.

Дня 9 листопада 1973 р. Екзекутива УККА розглядала наше представлення справи Музейної Збірки і уповажнила двох членів Екзекутиви переговорити з Управою Інституту в справі залишення її в будинку Інституту. Союз Українок Америки передав обом представникам потрібну документацію.

Коли тільки розпочались переговори — Український Інститут Америки розв'язав справу по-своєму: 30 листопада навантажив усе музейне добро на вантажника і переслав його до Дому СУА у Філадельфії. Без найменшого повідомлення і попередження, без забезпечення, переслав безцінні скарби нашої народної культури, через чужі руки до Дому СУА, де вони хіба можуть бути зложені в пачках і скринях, бо можливості виставлення тут немає.

Про опакування і стан речей ще неможливо щонебудь сказати, бо для цього треба комісійного вгляду, а в цьому часі не було ще змоги того зробити.

З жалем стверджуємо, що в тому ж часі, коли на рідних землях ворог нещадно нищить пам'ятки нашої народної культури, тут, у вільному світі, перекреслюють у безоглядний спосіб існування культурної станиці, яка свідчила в нашій Метрополії про її вартість і цінність.

Із таким зажаленням виступила Екзекутива СУА з комунікатом у пресі й на засіданні Екзекутиви УККА 8 грудня ц. р. Вислухавши нашого становища уповноважено згаданих вище представників Екзекутиви УККА до дальших переговорів.

ЕКЗЕКУТИВА СУА

У 30-ліття „Нашого Життя“

Побіч містимо знімок першої сторінки першого числа „Нашого Життя“. Як про це ми писали в ч. 9, за жовтень ц. р., це число появилось з ініціативи Олени Лотоцької, а першою редакторкою була Клавдія Олесницька. Мало воно 16 сторінок і виходило у формі часопису.

Заки почав виходити цей часопис, про свої справи писали жінки на сторінках найбільших тоді в Америці українських часописів „Свобода“ й „Америка“, була навіть в „Америці“ сторінка „Вісти СУА“. Але думка про власний журнал не переставала бути актуальною серед провідних одиниць Союзу Українок. Конечність власного журналу стала ще більш пекучою, коли на рідних землях голос жінок мусів замовкнути. Перестали появлятися такі журнали, як „Нова Хата“, „Жіноча Доля“ та часопис „Жінка“.

До Америки, враз із тисячами нових емігрантів, приїхали теж ті, які в краю редагували чи видавали часописи й журнали. Серед них теж можна було найти редакторок, журналісток чи публіцисток.

Цікаво подивитися на цю першу сторінку „Нашого Життя“. І хоч відбитка не дозволяє відчитати повністю текст друку, то самі наголовки говорять до нас і не перестали бути дотепер актуальними, як актуальними не перестали бути й різдвяні бажання, а теж заклик до фінансової підтримки журналу.

Завершуємо тридцять літ „Нашого Життя“

ОРГАН СОЮЗУ
УКРАЇНОК
АМЕРИКИ

НАШЕ ЖИТТЯ

OUR LIFE

OFFICIAL ORGAN
OF THE
UKRAINIAN
WOMEN'S LEAGUE
OF AMERICA

РІК I Ч. I ФІЛАДЕЛФІЯ, ПА., 1 СІЧНЯ, 1944 ЦІНА 15 ЦЕНТІВ PHILADELPHIA, PA., JAN. 1, 1944 VOL. I № 1

Христос Родився — Славте Його

На найтищі зими місяці настановила христинська Церква найкраще свято у році — Христове Різдво щоб людині, прибитій мертвечиною природи, дати духовий відгом, радість та надію. Щоб у почитанні Народженого Дитяти зеднати людей спільними радіощами, огріти теплом родинної любови та цих сердечних зворушень, що їх поза межами рідної хати та близьких серцю так тяжко найти.

Тому у всіх християнських народів Різдво прибрало характер свята, у якому побіч релігійного Богопочитання, спільна вітра рідні стає головним товчком святкування. Чар ялинки, діточі радіощі з дарунків, Свят-Вечір, Коляда — це святочні обряди, які найкраще відлющують у стінах рідної хати, набирають найбільше тепла та блиску від ясного полум'я, що ним палахкотить родинне вогнище.

Таким бувало Різдво у українській родині на нашій далекій, прадідній Землі — таким наша мати та жінка переселившись у Новий Світ старалася його здержати. Та — чи таким буде це Різдво цього року в наших хатах

Діти, які так недавно — видається, ледви вчора! — стрибали біля напки з розпаленими від зворушень личками та лискунами оченятами — сьогодні далеко від хати. Під тіною важкого шелома зиваї від тяжких воєнних трудів лиця, очі померклі від недіспаних ночей, та надлюдських зусиль. Дома — пусті місця за столом, а мамине серце далеке від всего, над чим трудилася цього Святого Вечора. Стискається від туги та болю, і нікому його не вговорити!

Сердешне, вірне мамине серце, що на ньому світ стоїть! Нехай це велике свято Христового народження навіє його надією на щасливий кінець та перемогу. Нехай розбудить у ньому незламну віру у те, що ніяка жертва не є даремна, а Христове Дитя родилося у злидних Вифлеємського Вертепу задля здійснення цих ідей, за які сьогодні Твій син жертвує свої молоді літа: за Правду, Свободу та Мир людям доброї волі!

Тобі Мамо, Твоєму синові за далекі моря, у піскові пустарі, чи непроходимі джунглі — Твоїй родині, що збереться у це Свято, щоб пошанувати прадідний звичай української землі

"ХРИСТОС РОДИВСЯ! — СЛAVITE ЙОГО!

від "Нашого Життя".

Головний Відділ Союзу Українок Америки шле різдвяний привіт своїм Окружним Радам, відділам та поодиноким членам. Шле щирі бажання поєстрам у Канал, а слова спочуття та отухи Цим, яких воєнна цалеруха вигнала зпід рідних стріх на страждання та безсталісну скитальщину по світу. Вітає з Різдвом Христовим та Новим Роком усе наше Громадянство. Хай Христове народження — Символ Божої любови, зеднить нас в одну згідну сімю, і за ясною зорею Великої Ідеї поведе до одної мети.

Всім на Щастя, на Здоровля

В мрак-серпайках мріють зорі,
Небо дивні шепче речі,
Линуть голоси в просторі:
Щедрий вечір, добрий вечір!
Давони дзвонять десь в далекі,
Темні гори звуки ловлять:
Щедрий вечір, добрий вечір,
Добрим людям на здоровля.

Тим, що в труді горблять плечі
А бадьорі гасла мовлять:
Щедрий вечір, добрий вечір,
На вік довгий, на здоровля!
Тим, що йдуть в негоду сміло
З вішим голосом Претечі:
Що народне роблять діло:
Щедрий вечір, добрий вечір!
М. Підгірянка.

ГОЛОВНА УПРАВА СУА

Сидять: Павліна Панамаренко, Фін. Секр.; Олена Штогрин, Місто-голова; Олена Лотоцька, Голова; Анна Бодак, Місто-голова; Марія Бабяк, Касерка. Стоять: Оля Василенко, Кор. Секр.; Анна Бойко, Пред. Вистежкої Секції; Катерина Стефанович, Член Контролі; Анастасія Вагнер, Пред. Статутної Секції; Аннета Кметь, Предс. Секції Зв'язків; Тетяна Костик, Член Контролі; Марія Марусевич, Член Контролі; Олена Мудрин, Місто-голова; Анна Сивуляк, Рек. Секретарка.

Жертви на Пресовий Фонд СУА

Пан Василь Пуйда \$100.00.
Панна Стефанія Абрагамовська \$25.00.

По \$10.00. Пані: Олена Лотоцька, Петронеля Костецька, Ольга Гринчишин.

По \$5.00. Пані: Анна Бойко, Анна Сивуляк, Анастасія Вагнер, Анна Бодак, Катерина Стефанович, Марія Марусевич,

Параскевія Бенцаль, Ірина Волянська, Марія Григорєв, Марія Насевич, Марія Гошовата, Софія Лотович, Юлія Шустакевич, Павліна Панамаренко.

По \$2.00. Пані: Олена Копнацька, Розалія Миколаїв, Ела Рід, Марія Лабяк.

По \$1.00. Пані: Марія Шагала, Марія Лопушанська, Катерина Куцедра, Анна Грив, Катерина Баран, Софія Креденсор, Ева Вовчук, Анна Григорєв, Марія Ваграль, Розалія Смужницька, Марія Дем'янів, Стефанія Гринчишин, Ангеліна Банаш, Меланія Мила, Юлія Бурак, Антоніна Кульчицька, Софія Миць, Пелагія Маліновська, Катерина Шманда, Олена Шефт, Оксана Стасюк, Софія Кішан, Ольга Фостик, Людмила Пелесцька, Наталія Штогрин, Вікторія Рутецька, Анна Рудакевич, Ева Саободяк, Анна Дубас, Анна Тацинець, Анна Сітінська, Параскевія Дураповська, Марія Бабяк, Розалія Кісь, Марія Черніска, Олена Штогрин, Анна Терпелюк, Кесія Королишин, Розалія Борис, Розалія Бенцаль, п. Михайл Максимів, Марія Бабяк, Софія Корняк, Юстіна Баран, Ева Мандро, Катерина Стебельська, Катерина Солодак, п. Семен Бабяк, Юстіна Лопушанська, Марія Лопушанська, Юстіна Котляк, Михайліана Шагала, Пелагія Романюк, п. Василь Лопушанський.

ДО ВСІХ, У ЧИХ РУКАХ НАЙДЕТЬСЯ "НАШЕ ЖИТТЯ"

"Наше Життя" — це скромне зусилля дати українській жінці в Америці її власний журнал. Такий, який ставби її помічним у організаційній праці та у щоденних годинних і домашніх обов'язках. Матеріална підстава нашого часопису — це жертвенність одиниць та піддержка читачів. Тому прохаємо кожного щоб допоміг нам адержати розпочате ідейне діло виснаженою річної переплати та зеднував "Нашому Життю" передплатників у найширших кругах нашого громадянства.

Перше число "Нашого Життя" виходить у збільшеному обемі по причині святочних оголошень та побажань.

Свічка на скрині похнюпилась і плакала білими сльозами, що леденіли на цілушці житнього хліба. Під льняною скатертиною пахла відцвілим літом отава, і сніп вівсяний на покуті клонив кучері перед бсгами, павутинням закосиче: ими. По світлиці сновигали сновидами сум і нудьга. Рачкували, квочали і ціпали, щоб вуйні Павлісі неслися кури навесну. Присідали на порозі, нишпорили під припідком, вішались на жердку з шматтям і кожухами та й кукали до шерботої макітри з жмінкою куті на дні — ддя духів із того світу.

Знадвору влетів у хату і радіс: о затріпав крилами гомін колядки. Біля загати заскрипів сніг під гурмою чобіт. Сум і нудьга хоч-не-хоч полізли одне за другим у щілини в почорнілих сволоках. Свічка якось весело мелькнула жовтим язиком, а Божі достойники видивились на себе з усіх кутів світлиці — наче здивувалися. На запідчку припинив свій „отченаш“ сірий котище, а на постелі перестала кивати очідком вуйна Павліха.

— Павле! А встаєш-но! Подивися, хто там.

Вуйко Павло перехилився через побіжницю до вікна.

— То хлєпці з козами.

— Га?

— З козами. Колядники.

— А відстукай, защіпи двері. Снігу нанесуть до хати за ходаками.

Але ці „з козами“ вже були на порозі. За ними гулькнув попід нсти до світлиці шпаркий, морозний подув. Свічка на столі полохливо закліпала віями, але не згасла.

— Христос Раждається! — загули хором „пастиріє“ в солон'яних брилях і поставили на скрині „вертеп“

— Славіте... А припри там ко-

„Колядники“ — одна з перших новель Ів. Керницького, надрукована в його першій книжці, „Святоіванські вогні“, Львів, 1934 р., у в-ві „Українська Бібліотека“ та в нововиданій збірці „Будні і неділя“, у в-ві „Слово“, 1973.

трий двері. Отворив навстижир, як у червцю.

Вуйко Павло, кахикаючи, підвівся з лави й накинув на плечі сердачину, на якій прикучнув і задрімав. Вуйна поправила на голові чорну хустку, втикаючи під очіпок жмутки сивого волосся. Сірий кіт висунувся із запідчка, сів на припідчку й ясно засвітив очима...

В хаті творились тепер дивні дива...

„Пастиріє“ познімали солон'яні брилі й попадали навколішки, бо їм оце явився Яг гол Божий, у довгій сорочці з надтичкою і з повісом льняного волосся на голові. Горбатий жид із кривою приправленою бородою згинався в три погібелі перед царем Іродом, що нарядився в дивовижну шапку, ніби позичену в князя Монсмаха, а в руці тримав страшений меч із соснової лати. Так само смертнос: о виглядали й шаблюки його римських воїнів, що були в повишиваних сорочках і мали вииняткво посинілі від морозу носи...

Тут і насунула примарою висоцнна, біла Смерть, припудрована питльованою мукою. Вона розмахнулася косою і сперезала Ірода по клубках. Лютий цар покотився на долівку, аж у ньому, в середині, щось векнуло! Прискочив присадкуватий Антипко, з чорним, як мазюка, обличчям, вхопив Ірода за обшивку і з пекельним реготом потащив „до пекла“, тобто посадив його на порозі. Тоді „пастиріє“ нарядили солон'яні брилі і заколядували „Бог Предвічний“.

Вуйна Павліха згорбилась на постелі, заломивши руки, наче збиралась голосити над покійником, гляділа на ці дива і похитувала очідком:

— Ой, Божецьку! Ото раз!

До скрині підійшов голова читальні, велетен з ясним, широким чслом і з чуприною, мов житне колосся.

— Вуйку, може щось пожертвуєте на читальню?..

Вуйко Павло мов і не чув, що це до нього мова. Сперся ліктями на побіжницю і хмарно дивився у вікно, що за ним іскрився й про-

менів срібно-білий світ у задумі свят-вечірній...

Вуйнині лагідні дспитливі очі силкувались збудити старого з отупіння:

— Павле... Чуєш?

Але вуйко наче занімів. Годі вуйна Павліха, охаючи та зідхаючи, зіснулась з постелі й подрібтала до мисника.

— Ти на що, Петруню, збираєш?.. На церкву?

— Ні, вуйно, на церкву колядує друга партія — дівчата. Ми хсдимо і а читальню.

— Ото раз!

Взяла з полицки полив'яну миску і добула з неї двоє яєць. Хвилинку поміркувала й добула ще одно.

— Най! — промовив нежданно вуйко.

— Га?

— Най, кажу! Глуха'с?

Вуйна слухняно похитала очідком і назад покляла яйця до полив'яної миски.

Ясне чоло читальняника Петра захмарилося:

— Вуйко, такі'сте вже бідгі, що двох покладків жалуете?..

Вуйко Павло не обізвался ні слсвечком. Устав, і обережно, щоб не струтити свічки на солому, підважив віко скрині. Добув із перескринька зложеної удвоє аркуш паперу і мовчки поклав на скатертину...

Петро схилив чуприну над аркушиком... Читав...

А раннім-ранком, як сонце радісне вставало й колядували різдвяні дзвони, попід білі стріхи линула новина: що вуйко Павло, найбільший у селі газда і скупендряга, записав у тестаменті весь грунт на сільську читальню! Люди дивомдивувались, а дехто забобогний говорив, що це не сам вуйко зробив, а його син-одинак, Січовий Стрілець, Василько, що п'ятнадцять літ тому, на самісіньке Різдво, звінчався на нічний стежі під Львовом з палкою любкою — „думдумом“...

Кажуть, що на самий Свят-Вечір, в ясну північ, коли зорі так чарівно процвітають, коли в стайні

При кінці сімнадцятого століття на Україні постає своєрідний ляльковий театр, т. зв. Вертеп. Саме слово „вертеп“ у старослов'янській мові означає печера, в якій народився Ісус Христос. Під час різдвяних вакацій студенти-бурсаки вищих шкіл (як Київська Академія) ходили з Вертепом по містах і селах, по домах знатних панів та заможних господарів. Згодом з Вертепом ходили дяки-пивоїзники, мандрівні вчителі. Вертеп будували на зразок дво-поверхового будиночка, в якому ляльки відігравали вертепну драму. На вищому поверсі Вертепу відігравалась релігійна частина драми, а на нижньому світська. Ляльки були зроблені з дерева, розмальовані й одягнені в одяг, відповідний їхнім ро-

Сокиринський вертеп: Ірод

говсрить і міна, на льняній скатерті догорає свічка, а жінка кулі з дерев'яною ложкою чекають на гостей з того світу, — тоді завітав у рідну хату сдинок — Василько, щоб відписатись від спадщини...

І знову пішов Молочним Шляхом, у сірій стрілецькій мантині, з крісом на рамені, на ту віковичну стежу, що на ній немає змін, що з неї немає вороття...

Вертепна скринька з околиць Львова

лям. Кожна лялька мала в носі вставлений дріт. Водій, держачи в руці дріт, водив лялькою вздовж і впоперек прорізів, які були зроблені в долівці вертепу.

Початок розвитку вертепу важко встановити, бо тексти вертепної драми як теж сама скринька з ляльками дійшли до нас з 18 століття. Проте є кілька джерельних згадок, які дають підстави думати, що Вертеп існував уже в 17 столітті, а може й скоріше.

Ляльковий театр — явище дуже старе й широко розповсюджене на Сході в Індії, Єгипті, Туреччині, а згодом розвинулося в Західній Європі. Цей тип видовища був створений для розваги і на початку не мав нічого спільного з релігією. Для поширення християнства духовенство почало вживати ляльки, щоб таким способом познайомити вірних з біблійними оповіданнями. В скорому часі сам народ це перебрав і поєднав у ляльковий театр релігійні та світські сцени.

Впливи на розвиток українсько-

го лялькового театру прийшли мабуть зі Заходу і Сходу. Україна всім географічним положенням

Сокиринський вертеп: Смерть

Новорічний кінь із Бібрки, Львівської області

впродовж століть приймала культурні впливи з обидвох сторін. Іван Франко твердив, що великий вплив на Вертеп і певно прийшов з Туреччини. Коран не дозволяє вистави з живими особами і з огляду на це в Туреччині був дуже поширений і популярний ляльковий театр. У 16 і 17 століттях багато українців було в Туреччині як купці чи як невільники і напевно бачили такі лялькові вистави.

Але, крім чужих впливів, були на Україні і свої власні зародки такої вертепної драми. В час Різдваєних свят від давніх часів ходили з зіркою колядники колядувати, міншувати, дім звеселяти. При тій теж водили козу і відгравали відповідні сцени. Зірку робили з обичайки решета. Ззовні обичайки вставляли зоряні роги, а всередині ставили запалену свічку. Отвори замілювали кольоровим папером. З одної сторони малювали сонце, а з другої Рождество. З часом Рождество з зірки перейшло до спеціального збудованого будиночка, який дістав назву Вертеп.

Релігійну частину вертепної драми правдоподібно написали студенти Київської Академії. В тих часах у вищих школах був звичай писати релігійні драми. Це був один із засобів пізнання та прославлення віри. Релігій: а частина вертепної драми, мабуть, була написана на зразок шкільної драми, хоч напевно зазнала змін упродовж свого існування.

Друга частина вертепної драми пстала на зразок інтермедій. В 16 і 17 століттях інтермедії це були невеличкі комічні сцени, вставлені між діями поважної драми.

На підставі кількох редакцій вертепної драми, які дійшли до нас, можемо сміло сказати, що Вертеп був розповсюджений по цій Україні. Одна редакція вертепної драми була занесена, праздоподібно, випусниками Київської Академії аж на Сибір. Найстарший зразок вертепної драми — це Волинська редакція. Вона постала десь при кінці 17 століття і вперше була видана Іваном Франком. Найбільше знама є східньо-українська редакція вертепної драми. В 70 роках 18 століття бурсаки загостили з Вертепом до родини Галаганів у Сокиринцях на Полтавщині. На просьбу Галаганів бурсаки залишили їм вертепну скриньку, ляльки, текст драми і ноти. Текст драми згодом був надрукований в журналі „Київська Старина“. Пізніша копія цієї драми

була теж видана М. Марковичем. Існує ще Куп'янський вертеп з Чернігівщини і Славутський з Поділля. На Закарпатті вертепні драми у формі лялькового театру існували до наших днів. В якій частині України вперше постав Вертеп — не знаємо точно, хоч деякі досліді вказують, що це було на Західній Україні. Треба звернути увагу й на те, що дійові особи і їхнє вбрання у вертепній драмі набирають характеристики даної околиці, де Вертеп існував. І так Сокиринський (Галаганівський) має характеристики Полтавщини, Куп'янський — Чернігівщини, Славутський — Поділля, а Закарпатський має навіть відмінні дієві особи, такі які можна було колись зустрінути на Закарпатті.

Скриньки, ляльки й тексти драм Вертепів Сокиринського, Куп'янського і Славутського знаходяться в Державнім Музеї Театрального, Музичного та Кіно-мистецтва УРСР.

Перша дія вертепної драми представляє на вищому поверсі Вертепу Рождество. Марія сидить з Ісусом, коло неї Йосиф і кілька домашніх звірят. До них приходять поклонитися три царі і пастухи, які навіть з радости танцюють. У нижнім поверсі з'являється цар Ірсод, який наказує вбити немовля Рахилі. Римський воїн відбирає дитину з рук Рахилі й убиває. Ра-

Народня вистава „Коза“. Танець цигана біля кози

хля проклинає Ірода. З'являється Смерть і стинає Іродові голову, а Чорт тягне Ірода до пекла. Між діалогами першої частини драми хорювий ансамбль співає канти й колядки, як ось: „Пішло время“, „Шедши триє царі“, „Перестань ридати, печальная мати“, „Нова радість стала“ й ін.

Треба відмітити, що обидві частини вертепної драми супроводились хорювим ансамблем, дуетами, сольськими тїєстями й інструментальним ансамблем, який складався переважно з народних інструментів, як скрипка, цимбали, сопїлка, бубон. До інструментальної музики дїєві особи танцювали.

Друга дія вертепної драми нічим не пов'язана з першою і навіть поодинокі сцени другої частини не твєрять яксь нерозривного сюжету. Друга дія мала за цїль розвеселити глядача, показуючи короткі сцени з побутового життя. Тут представлені для глядача відомі типи з народного життя в сатиричній формі. Їхні негативні риси висміваються. Сцени швидко змінюються і переповнені співами й танцями. Персонажі одне одного обдурюють, обманюють, б'ються, сваряються — все щоб викликати комічний елемент. Дотепи й жарти як теж пословиці взято з народної творчості. Зустрічаємо, наприклад, тут такі прислів'я: криця не лошиця, кремень не кобила, мов його лизень злизав, з пісні слова не викидять тощо. Ще однією характеристикою другої дії є її ба-

ПОДЯКА

П-і д-р Галині Носковській-Гірняк складаємо щирю подяку за доповідь, виголошеню в нашому Відділі, а неприйнятий гонорар у сумі 25 дол. з її доручення передаємо на видавничий фонд Нашого Життя

Управа І Відділу СУА
Ню Йорк, Н. Й.

НАШІ ПОБАЖАННЯ

З нагоди весїлля доньки нашої членки Стефи Ліскевич, пересилаємо найщиріші побажання. Долучуємо 10 дол. на пресовий фонд Н. Ж.

76 Відділ СУА, Воррен, Миш.

гатомовність. Українські дїєві собі говорять народною мовою, дяк говорить книжною, солдат говорить по-російськи, поляк по-польськи. Музыка теж характеризує народність дїєвих осіб. Солдат танцює камариської, поляк кравков'яка, і т. п.

Друга дія починається виходом діда і баби, які танцюють під мєльодію „Ой, під вишнею, під черешнею“ Після цього приходить солдат, розмовляє з красунею Дарією Іванівною і танцюють. За ними з'являється поляк з полькою, який вихваляється своїм шляхетством і героїством, але на прихід запсрощця втікає. Запорожець найважливіший персонаж 2-ої дії і одинокий позитивний герой. Лялька запорожця завжди була зроблена більшою ніж інші. Він мав шірокі червоні шаравари, синій жупан, рожевий пояс, булаву в руці і бандуру на плечах. Запорожець виступає на сцену зі старою козацькою піснею:

Та не буде лучше,
Та не буде краще,
Як у нас та на Україні,
Що немає жида,
Що немає ляха,
Не буде зміни.

Після співу Запорожець виголошує довгий монолог, який починається знамими словами:

Хоть дивись на мене, та ба —
не вгадаеш!
Відкіль родом і як зовуть — ні
чичирк не знаєш.

Ці слова часто знаходимо теж і на картинах козака Мамає. У сво-

Так то бачу, що уже не добра літ наших година:
Скоро цвіте і в'яне, як у полі билина.

Случалось мені і не раз в степу варить пиво:
Пив турчин, пив татарин, пив лях на диво;
Багацько лежить і тепер з похмілля
Мертвих голів і кісток од того весїлля.
Надія в мене певна: мушкет сіромаха,
Да ще не заржавіла і шабля, моя сваха.

Гей, нуте ж ви, степи, горіть пожарами!
Бо вже час кожухи мінять на жупани з ляхами...

Вертеп це перехід між старою і новою драмою в українській літературі. Вертеп увїбрав в себе риси шкільної драми та інтермедій і своєю дорогою вплинув на розвиток музично-драматичного театру, де

ему монєлозі Запорожець згадує слазу козацьку і хоч тепер він підупав на силах, то все готов боротися з ворогом. Запорожець танцює з Хвеською, яка насилає на нього гадюку, від укусу якої Запорожець нібито змирає. Циганка ворожить над його раною і він повертається назад до сил, іде до ксрчми пити. Перепиваючись падає на долівку, а жид починає його душити. Запорожець скоро приходить до пам'яті, убиває жида булавою і закликає чортів взяти жида. Чорт приходить, але перед вїдходом Запорожець змушує чорта танцювати. Згодом виходить ще селянин з славільною свинею, яку він дає дякові як заплаву за науку сина. На кінець виходить жєбрак з мішком і просить:

Я, Савочка старець,
Прошу на харч, на горїлку.
Хто дасть шаг, а хто руб,
Прийму і копїлку.

Центральною фігурою другої дії вертепної драми є Запорожець. Він виступає, як представник героїчного минулого, про яке і згадує в монєлозі. Він повний особистої гідности і доброзичливого гумєру. Вже сам вихід на сцену зі старою лірико-епічною козацькою піснею на устах дає запорожені героїчну закраску. Він непереможний, здобуває перемогу над усіми, що бажать йому зла, навіть над чортом. Глядачі знаходили в особі запсрощця героїчне минуле України. Він представляв волю, був оборонцем України, православної віри. Виступ Запорожця робить вертепну драму патріотичною драмою того часу.

танець і народня пісня стає невідемною частиною дії, як у „Наталці Полтавіці“ та ін. Вертепна драма вплинула на творчість Котляревського, Квітки Основ'яненка і Гоголя. (Гл. 3 стор. обг.)

Поміж духовими велетнями, яких подарувало нам ХІХ століття, а теж поміж славетними світовими співаками на переломі двох століть височить постать Соломії Крушельницької.

Підімо слідами її життя, яке почалося в селі Білявинці, Бучацького повіту, де вона 23 вересня 1873 р. народилася, а далі до се-

Соломія Крушельницька в юні роки й її друг Микола Шухевич
Salomea Kruszelnicka and her friend Mykola Shukhewych

ла Біла, біля Тарнополя, де вона росла. Побачимо там сім'ю священика о. Амвросія Крушельницького, одну з тих висококультурних священичих родин, що цікавилися культурним життям Галичини, для яких книжка була предметом першої потреби, які дбали про освіту своїх дітей, а особливо плекали музичну культуру. Сам о. Амвросій навчив дітей читати ноти, давав їм початкові лекції гри на фортепіяні й усі вони співали в сільському хорі, який він організував. Згодом цим хором диригувала одна з його дочок — Соломія. Сім'я жила не тільки в селі, але теж зі селом та для села. Батько організував читальню, заохочував селян посилати дітей на навчання. Кажучи словами односельчанки Марії Цибульської, „коли в селі захворіє яка бідна людина,

до неї зараз ішла мати Соломії і ніколи не з порожніми руками“

„Я знала Соломію ще дівчиною, каже та сама землячка, — бо вона жила в нашому селі. Висока, струнка, мала довгі русьві коси й великі сірі очі. Була вона мрійлива, але в гурті весела, щира товаришка сільських дівчат. Ходила з ними на вечорниці, разом пекли короваї, плели вінки для молодих і ходили на весілля. Усі люди в селі любили Соломію, бо вона до кожного була прихильна, з кожним заговорить, кожному віддасть належну честь. Таке добре виховання Соломія дістала від своїх батьків, яких теж я знала“.

Приблизно у 18-му році життя Соломія виїхала до Львова, де закінчила у 1893 р. Львівську консерваторію.

Одержує диплом з медалею, а в ньому таку характеристику:

„Має всі дані, щоб стати окрасою навіть першорядної сцени. Обширної скалі дзвінкий і дуже симпатичний звук голосу її мецо-сопрано, освіта музикальна, високе почуття краси, принадна зовнішність, сценічна постава, словом, усі прикмети, якими обдарувала її природа, заповідають їй в артистичному світі найкращу будучність“.

Після закінчення консерваторії була можливість залишитися у Львові де, вона успішно дебютувала в опері „Фаворитка“ Доницетті. Пропонують їй високу платню. Це повинно б було рішення, але Соломія не йде ніколи лінією найменшого опору. Приймає запрошення італійської співачки Беллінчіоні замешкати у її батьків і їде до Італії. Раз у раз, коли здається, що нема можливості далі вчитися, бо нема матеріальних засобів, хтось пропонує їй поміч. Приймати допомогу їй важко, бо її гордість не любить користати з ласки, але вірить, що буде можливість віддати. Працює і вчиться завзято, при тому не забуває про загальну освіту. На своє знання дивиться критично. Її кореспонденція з Окуневським і Павликом свідчить про те, що її зацікавлення обіймають теж усе, що в'яжеться з її народом. Вона дуже хоті-

ла б перейти Лисенкову школу української музики.

У 1894 році запрошує Крушельницьку львівський театр. Тут, хоч публіка була для неї прихильна, то навіть деякі давні приятелі те пер стараються їй пошкодити. Грали тут теж ролі шовіністичні мотиви, вона ж бо підкреслює завжди свою національність. Цікава реакція Соломії на неприхильні оцінки. Вона, правда, жаліє, що критиці бракує „сумлінної оцінки гри і співу, бо тоді і я б щось з такої критики скористала“, але в іншому місці пише „щодо газетників, то, гадаю, найкраще лишити часові, то мусить перемятися, бо маю публіку за собою. Такої боротьби мені навіть треба хоч би для того, щоб у зарозумілість не впасти. Хай там громи б'ють на мене, я беруся за роботу, бо лиш нею всій біді зроблю кінець“!

В обороні співачки стає не тільки публіка, але й музикознавці так що вона залишається у Львові до осені.

Восени Соломія знову в Італії. Її вчителька, відома Креспі, пильно слідкує за поступом незвичайної учениці. Її успіх у Трієсті в театрі „Феніце“ причинився, мабуть,

Татіана з опери „Евген Онегін“ у виконанні Соломії Крушельницької
Salomea Kruszelnicka in opera
"Ewhen Onegin"

до того, що її запросили на сезон до Одеси. Одеський театр стояв на високму рівні, публіка була дуже вибаглива, але Крушельницька здобуває її зразу. „Одеський телеграф“ писав про Рахилу в опері „Жидівка“ у виконанні Соломії Крушельницької:

„У другій дії артистка, не зважаючи на те, що їй довелося співати три вечори підряд, показала себе справжньою драматичною співачкою з вогнем, електризуючим і захоплюючим публіку. В усіх інших сценах гра пані Крушельницької свідчила про те, що в талановитой артистки сценічні особливості не уступають її надзвичайним голосовим ресурсам“.

Артистка мріє про те, щоб поїхати до Києва, але влада не дозволяє на це. Іде вона до Львова, щоб узяти участь у концерті в 36-ті роковини смерті Шевченка. Тут захоплює публіку про що, крім рецензій, говорить лист Павлика до Драгоманова:

„Вірте мені, що та молода людина відіграє велику роль між русинами, коли ще не далі. Вона й величезна психологічна сила. Я щось таке бачу вперше в житті“.

У 1896 р. їде співачка з іншими італійськими артистами до Південної Америки в Сант-Яго, де співає як примадонна все літо. У Чілі закидують її білими голубами, що там вважається виявом найбільшої чести.

Три сезони на сцені Варшавської опери -- це один із найблискучіших сезонів самої артистки, але теж і Варшавської опери. Дивує тут широчезний діапазон творчої манери від Гальки-дівчини з народу, графині, Тетяни з російською душею аж до Ефіопської невілльниці Аїди. „Ехо“ пише:

„До рідких явищ в історії опер належить швидко здобуття тріумфів п-і Соломії Крушельницької“.

474- вистава „Гальки“ на бенефіс співачки. Гори квітів, дарунків. На блакитних шарфах вишито: „Наша зірка Солсмія Крушельницька незрівнянна Аїда, Сантуцца, Баладига, Рахиль, Мімі, Елеонора, Амелія, Десдемено, Валентина, Леонора“

З Варшави їздить до Петербургу, де грає в Батістіні В „Аїді“ виступає рядом з Карузо, який впер-

Соломія Крушельницька в ролі Електри
Salomea Kruszelnicka
as Elektra

ше співає Радамеса. Про одну з вистав „Євгенія Онегіна“ писали:

„Першість віддаємо п. Крушельницькій. Кожна риса цієї гарної сценічної постаті мала належне завершення, кожна думка, заледве виникла в голові, проявлялася у виразній міміці, кожний відтінок почуття, туги, кохання, надії, розпачу, байдужости мав свій вираз то в зміні барви голосу, то в силі його напруження, то в підкресленні у відповідних місцях його мелодії“.

У 1902 році на запрошення царя співає Крушельницька для його сім'ї і двору. Їк це вона часто робить, закінчує українськими піснями. На запит царя, вяснює по французьки, що це пісні її нарсуду. (Докінчення буде)

Відгуки

ДУМКИ ПЕРЕДПЛАТНИЦІ „Н. Ж.“
ПРО ДОПИСИ В ЦЬОМУ ЖУРНАЛІ

(До статті „Цікаве життя жінки-антрополога“. Диви: „Н. Ж.“ ч. 6 за травень і ч. 7 за червень 1973)

Змінився зовнішній вигляд „Нашого Життя“, набравши яскравих фарб і модерних ілюстрацій у співзвучності з теперішньою різко зафарбованою і відмінною від „старої“ епохою.

І в змісті журналу відбулася також дуже помітна зміна. Друкуються вірші не тільки поеток, а й поетів, відчувається бажання „йти за кроком епохи“.

Тут треба звернути увагу на цікаву й гарно написану статтю членки Редакційної колегії п-ні Марти Тарнавської. Але чому сюжетом цієї блискучої статті є власне Маргарет Мід? Чи її антропологічні досліді пов'язані з історією України-Руси й її прадавніх мешканців?

П-і М. Тарнавська окреслює її постать, як надзвичайно контроверсійну, а в американській пресі одна дуже всім відома жінка схарактеризувала Маргарет Мід як особу, що внесла багато неспокою і навіть горя в життя американського суспільства, пропагуючи легалізацію марихуани та „молоді подружжя“, а скорше — ранній початок сексуального життя.

З певністю можна сказати, що в англомовній амер. пресі знайдеться багато чого про Маргарет Мід.

Для кого ж власне написана ця стаття? Якщо Маргарет Мід є поборниця нових поглядів, її творами можуть цікавитися молоді українські жінки, що самі мусять борсатися у вирі нових сучасних ідей і які можуть довідатися про неї з амер. преси, а для старшого покоління українських жінок-емігранток вона не є цікава.

Немає мови, що в „Н. Ж.“ варто подавати цікаві відомості про жіноччужинки, які вийшли за межі „жіночих обов'язків“ і дали щось для людства. Можна й слід подавати їхні імена й заслуги поруч із назвами їхніх англомовних творів або про них написаних.

Можна було б написати і про Маргарет Мід, але не на трьох з половиною сторінках у двох числах журналу. А кому з свідомих українських жінок цікаво знати інтимні подробиці з її особистого життя?!

Не варто було на майже 11 шпаль-

тах докладно писати про чужинку, і то саме в той час, коли дописи на всеукраїнські теми вилежуються в шухлядах за браком місця для віддрукування їх в українському журналі „Наше Життя“.

Членка 44 Відділу США і передплатниця журналу з 1951 р.

Від Редакції: За листа дякуємо. — Замість відповіді містимо листа до редакції п-ї Дейчаківської. Дописів на всеукраїнські теми, які мали б вилежуватись у наших шухлядах, ми не найшли. — **Редакторка.**

НЕ ХОЧЕМО ПАСТИ ЗАДНІХ

Дозвольте зробити мої, як читачки, завваження про зміни в „Нашому Житті“ З великим ентузіазмом прийняла я зміну вигляду нашого журналу. Тепер він виглядає далеко більше сучасним. І композиція, і краски зовнішньої обкладинки — це на правду крок уперед. Також більш систематична організація матеріалу кожного числа приємно вражає. Подяка за виконання жовтих сторінок.

Щодо змісту — також замітний поступ із духом часу. Такі статті, як про біографію Маргарити Мід, про журнал „Мс“, про модерну мисткиню Аку Перейму (до речі — репродукції в цій статті були знаменито чіткі) — дуже цікаві. З особливим захопленням читала я статтю про Єлисавету Скоропадську-Милорадович — це була на правду знахідка! Хотілося б мати більше матеріалів про таких мало знаних українських жінок нашого минулого. Журнал, очевидно, повинен віддзеркалювати настрої часу і не завадило б час до часу відхилитися від стандарту. Бо ж серед читачок, особливо молодших, є напевно багато жінок, що, так скажу, „не-стандартних“. Ми є частиною широкого суспільства і, чи бажаємо, чи ні, є під впливом усяких рухів, а також і феміністичного руху. Тому журнал повинен обговорювати зовсім відкрито нові течії і нові проблеми, що нуртують у світі. Адже ж сьогодні жінка мусить усвідомити свою роль в теперішньому світі, щоб утриматися на поверхні. А ми, українські жінки, не хочемо пасти задніх, вірніше, хочемо, щоб наш журнал був з нами.

З глибокою пошаною,

Надія Дейчаківська
Клівленд, Огайо
(членка 12 Відд. США)

ВІДИЙШЛА ГРОМАДСЬКА ДІЯЧКА

Нашадна смерть вирвала з-поміж наших рядів пррвідну одиницю, що її втрагу будемо довго відчувати. Відійшла від нас Осипа Грабовенська, залишаючи по собі глибокий жаль. Відчувають його всі ті, що з нею співпрацювали.

Бл. п. Осипа Грабовенська
Late Osypa Hrabowensky, UNWLA
Vice-President

переживає його організація, в яку вона влсжила так багато своїх сил.

Мало кому відомо, що бл. п. Осипа була уродженкою Америки. Сюди емігрували перед І. світовою вій. ою її батьки Ілярій і Софія Білинські з Самбірщини, що походили з місцевої, давно поселеної шляхти. Маленька Осипа народилась їм у 1914 р. у Філядельфії. Вона була першою дитиною у багатодітній сім'ї.

По війні родина повернулася до краю. Так багатьох потягнула туга у рідні сторони. Мала дівчинка, що тулилась до матері й менших братів, не передчувала, що їй доведеться колись повернутись у цю заморську країну, щоб сповнити тут своє призначення. Та все ж ягійсь зв'язок існував, бо в Америку повернувся згодом батько, а в 1939 р. і молодший брат.

Рідний Самбір прийняв родину

поворотців дуже щиро. Діти стали відвідувати українські школи, мати зайнялась їх вихованням. Закінчивши початкову школу юна Осипа перейшла до вчительського семінара, що його закінчила у 1934 р.

Це був час розгорнення сил українського активного спротиву проти польського окупанта. Молодь гуртувалася в ОУН, сприймаючи його палкі кличі. Чи могли вони не заторкнути молоді Осипи? Її жива вдача відгукнулася і а цей рух, що потягнув за собою також її братів. В атмосфері цієї боротьби сформувався її світогляд. Приймавши його вона ішла за ним усе своє життя.

Разом із іншими молодими дівчатами вона вступила до місцевого Союзу Українок. Молода секція заправлялась у громадській роботі на місці, але головною ціллю їй був зв'язок із селом.

Це була громадська школа молоді Осипи. Маючи приємну зовнішність і вмільй безпосередній підхід до людей, вона скоро здобула потрібний досвід у роботі. Також зайшла зміна в її особистому житті, бо в 1935 р. вона вийшла заміж за проф. Маркіяна Грабовенського.

Подружжя замешкало в Самборі, де чоловік учителював. Молода його дружина не могла знайти праці в своєму фаху, бо вчителькам-українкам тоді не давали посади на рідній землі. Але вона виконувала свої громадські обов'язки та й допомагала матері у вихованні молодших братів. Родині почування все були в неї дуже живі. Напередодні другої світової війни подружжя переїхало до Станиславсва, де проф. Грабовенський став учителювати в гімназії.

Друга світова війна нагрнула з суворою атмосферою нової окупації. До переживань української людини, що бачила довкруга себе арешти й переслідування, дійшла ще тривога за братів. Але доля людини, що бачила довкруги себе розраду — материнство. У 1941 р. народилась їй у Станиславві донсчка Ярина. Опіка й виховання немовляти дозволили перетривати

найгірший час — большевицької окупації Галичини.

Німецька окупація виявила нові труднощі. Одначе тут була можлива одверта форма допомоги. За це взялося жіноцтво, гуртуючись у Жіночій Службі України, а пізніше в суспільній секції Українського Допомогового Комітету. Тут зразу молода мати приступила до співпраці. З великим запалом і енергією проводила вона це діло. Харчування полонених, що їх перевозили через місто, приміщення біженців і сиріт, що блукали без захисту — це все з'аходило відгук в її душі. А незабаром виринула ще одна потреба — харчування українських в'язнів, що ними заповнювались тюрми. Ці всі заходи вимагали впертості і зручності і ці прикмети виробила в собі молода Осипа. Відчуття обов'язку супроти постребуючої української людини закріпилась у неї назавжди.

В ході цієї відповідальної праці Осипа була арештована гестапом і ув'язнена, коли в сиротинці, де вона була управителькою, німецька поліція викрила приміщення станиці ОУН. По двох місяцях протяжних і вичерпуючих її фізично допитак, звільнено її з ув'язнення на інтервенцію управи місцевого Українського Допомогового Комітету.

Цей тривожний час приніс їй велику особисту втрату — від німецької кулі згинув у Станиславові наймолодший брат, Михайло. Молодий юнак попав в сблаву під час арештувань українців і переплатив це життям. Із почуттям важкого жалю і втрати родина виїхала в велику мандрівку.

Дорога провадила їх через Відень до Баварії, де їх застало закінчення війни. Вкоротці вдалося відновити зв'язок із батьком і братом в Америці. Це дало надію на можливість об'єднання, що й стало в 1949 р.

Після короткого побуту в Честері, Па., де проживав батько, родина Грабовенських осіла в Філядельфії. Тут розпочалась боротьба за прожиток, що виповнювала перші роки нашого тут поселення. З охотою й завзяттям включила Осипа свої сили в неї. Уміння й гарту їй не бракувало. Але головну увагу спрямувала на виховання

дочки. Поза людськими прикметами, що їй старалася виціпити, дбала про національну атмосферу в родині, про зрозуміння в дитини своєї української окремішності. Осипа знайшла цей підхід, що з ним не всім батькам пощастило. Не втрачаючи авторитету матері, вона стала найкращою, найближчою подругою своєї доі.

Виховні справи спрямували її увагу на жіночу організацію. Пам'ятаючи свої початкуючі кроки у Самборі й опісля діяльність у Станиславові, вона вступила до Відділу СВА. На Х. Конвенції СВА у 1950 р. О. Грабовенська мала доповідь на виховні теми — на цю справу була тоді спрямована її увага. Вона висловила побажання: я за українське обличчя дітей.

Проминули роки. Поза труднощами, загаданими вгорі, Осипа перейшла затяжну недугу, що потрясла її організмом. Але вона переборолла її. У 1957 р. з охотою заходилась коло заснування нового 43 Відділу СВА. Перебуваючи в ньому кілька літ на становищі голови вона розгорнула всесторонню працю цієї низової клітини. А головне — згуртувала в ньому жінок, відданих і жертвених. Вони сміливо експериментували під її проводом, оті членки 43 Відділу. Влаштували щораз то нові імпрези, запрошували фахівців із доповідями, створили співочий ансамбль. Щомісячні ширші сходи ни давали членству вгляд у працю Відділу, але також культурну розвагу. Врешті Відділ започаткував Дитячу Світличку, яка діяла тричі в тиждні. У тому всьому їх голова не тільки давала ініціативу, але не цуралась ніякої роботи. Пригадується, як одного року вона об'їхала більшість членок, щоб зібрати членські вкладки.

Від свого Відділу Осипа Грабовенська увійшла до Окружної Ради у Філядельфії і старалася пізнати життя цілої Округи. А на ХІ. Конвенції СВА вона стала імпрезовою референткою Гол. Управи. Найбільше розвинула свої провідницькі й організаційні здібності як голова Окр. Ради. Два роки (1965-1966) проводила Округою і в тому часі пізнала кожен Відділ, його труднощі і потреби.

Отже, як бачимо, Осипа Грабовенська послідовно вросла з ор-

ганізацію, як її членка і провідниця. Вона використала досвід, придбаний в Україні, щоб підійти до української людини і заохотити її до організованого життя. При тому врахувала змінені обставини, бо сама в них знайшлася. Але старалась викресати в кожній одиниці іскру любови і посвяти для свого, рідного. Її безпосередній теплий підхід полонив людей.

Становище Осипи Грабовенської в Гол. Управі закріплювалось. На ХІІ. Конвенції СВА у 1962 р. у Філядельфії її вибрано пресовою референткою, а на ХІV. Конвенції у 1965 р. вона стала секретаркою Гол. Управи. На цьому пості пробула дві каденції аж до 1971 р., коли то на ХVІ. Конвенції на Союзівці вибрано її наступницею голсови. Згідно з поділом праці в Екзекутиві О. Грабовенська перебрала зв'язки з Окр. Радами і Відділами СВА. Це була її стихія — отой безпосередній контакт з усім членством СВА. Як добрий промовець вона відразу знаходила відгук на свої думки і слова, а як добрий організатор відразу бачила, в чому була трудність Відділу чи Округи.

На порозі цієї роботи перейшла вона важку операцію. Але вудивавши з неї, повернулася із усім запалом своєї живої вдачі до намічених завдань. Її намаганням була перебудова фінансової політики СВА; вона мріяла, щоб кожна Округа, кожен Відділ у першу чергу мав на оці програму своєї організації, а щойно потім служив своїй громаді. Усім серцем підтримала вона створення Запасного Фонду „Нашого Життя“, щоб дати нашому журналові міцну підставу.

Треба згадати також про те, що Осипа Грабовенська увійшла у 1966 р. до Гол. Управи СФУЖО, як референтка молоді. Там вона теж причинилась своїм запалом до здійснення починів, як, напр., проведення 20-ліття СФУЖО у Філядельфії.

Коли врешті сувора недуга перемогла її сили, вона відійшла від праці. До останку цікавилась ходом справ і розвитком подій. Ми втратили в ній провідну одиницю рідкісного обдарування, що її в нашій дійсності трудно буде заступити. Л. Б.

Для безпеки журналу „Наше Життя“

заплановано в СУА

Запасний Фонд у висоті 50,000 дол.

ЩО БУДЕ ОСЯГОМ ЮВІЛЕЙНОЇ КОНВЕНЦІ СУА В 1973 Р.

До кінця листопада 1973 р. зложили:

Окружні Ради і Відділи СУА	\$12,179.50
Поодинокі особи	1,465.40
Разом	\$13,644.90

ПОДБАЙТЕ ЗНОВ ПРО ВІДПОВІДНИЙ ДАТОК!

УЧАСТЬ СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ В СВІТОВІЙ СЕСІЇ СФУЖО І СКВУ

Світова Сесія СФУЖО відбулася в Торонто в днях 30 і 31 жовтня 1973 р. в привності 129 представниць різних жіночих організацій із Канади, ЗСА, Великобританії, Франції, Бразилії, Аргентини, Австралії і численних гостей. Представницями СУА були — Христина Навроцька, Олександра Різник, Дора Рак і Любослава Шандра. Редакцію журналу „Наше Життя“ репрезентувала Уляна Любич.

Перебіг Світової Сесії СФУЖО вже зреферовано в попередньому числі. Тут слід згадати про виступи нашої делегації, яка брала 30 жовтня живу участь у дискусії над новим статутом і в організаційно-звітній зустрічі, що її провела Ірина Павликовська, орг. референтка СФУЖО. У дискусії над статутом представниці СУА обстоювали вкладку від членки, що була впроваджена при заснуванні СФУЖО в 1949 р. і від того часу збирається на терені СУА (тепер по 20 ц. від членки). На жаль, цієї засади збирання оплат Сесія не прийняла.

В організаційно-звітній зустрічі речником нашої делегації була Любослава Шандра, яка в дуже добрій і цікавій формі з'ясувала працю СУА.

У програмі Пленарної Сесії 31-го

жовтня 1973 р. мали свої виступи кілька членок СУА. Це були пп. Ірина Пеленська, Лідія Бурачинська, д-р Н. Пазунок і інж. Л. Дяченко. В дискусії теж виступили всі членки нашої делегації, забравши слово до напрямку СФУЖО, його фінансів і гуртування професіоналісток. Це є черговий доказ організаційного вироблення і громадського світогляду членок СУА.

Другий Світовий Конгрес Вільних Українців відбувся в днях 1—4 листопада 1973 р. Представницями СУА були — Лідія Бурачинська, Христина Навроцька і Любослава Шандра. Вони ввійшли до комісії Конгресу, а саме: до Верифікаційної п-і Л. Шандра, до Статутової п-і Х. Навроцька. У Номінаційній Комісії п-і Л. Бурачинська, а потім Х. Навроцька, заступали Стефанію Савчук, голову СФУЖО, в часі її неприявності.

Усі наші представниці працювали інтенсивно в комісіях та брали участь у пленумі і семінарах СКВУ. Про перебіг СКВУ були подані точні звіти в пресі.

До Президії СКВУ ввійшла голова СФУЖО Стефанія Савчук із Торонто, а до Секретаріату Ірина Пеленська з Дітройту. Також у Номінаційній Комісії, яка буде покликана один рік перед черговим Конгресом, буде місце для представниці СФУЖО. Х. Н.

Христос Раждається!

Різдво... Бог Предвчний народився... Радість з народження Божого Сина український нарід чітко підкреслює як церковними Богослуженнями, так і народніми звичаями, повними символами. Наші звичаї зв'язані з Різдвом Христа куди багатші, як в інших народів. З кожним Рождеством Христа ми очікуємо миру і любови, що Він приніс людям, бо мир і любов, оперті об добру волю людини — творять чуда. Сучасна матеріялізована людина забуває часто, що до щастя не потрібно конечно матеріяльних благ — а спокою душі, що його дає почуття сповненого обов'язку відносно друга, рідні, народу. Кожен народ має свою історію, свої звичаї і традицію. Наша рідна традиція, яка провляється в чудових різдвяних звичаях, виспівана прекрасними колядами, що в них народ вклав усю свою любов і серце до Новонародженого Божого Дитяти, знищена на рідних землях. На жаль, поволі зникає і в нових країнах поселення. Її випирає комерційність. Серед метушні модерного життя людина мимоволі забуває про що властиво йде. Брак часу випирає істотне, залишає тільки саму формальність. Серед тієї атмосфери є дуже тяжко передати дітям духа українського Різдва, рідну духовість і культуру, що з нею вони входять у культуру довкілля. В обряді відсвяткування Різдва Христового є збережений тисячолітній світогляд українця. Цей наш світогляд і збудована на ньому культура дають силу українському народові жити. Дають силу Симоненкові кинути Москві: „Мій народ е! Мій народ завжди буде! Ніхто не переписав мій народ!“ Це є щось ірраціональне, що нації поневоленій віками дає життя. І це „щось“ — цей наш світогляд і оперту на ньому традицію, ми, українські родини, маємо передати нашим дітям, як батьківське придане, що з ним вони мають іти в життя. Це той ніжний сантимент до того, що пережили й створили наші предки, бо нація — це тяглість поколінь, це живі, мертві й ненароджені.

*

Виховним Референткам, членам Виховної Комісії СУА та вчителькам у Дитячих Світличках СУА — щирий привіт із Різдвом Христовим, щирі побажання успіхів у спільній праці,

як також і сердечна подяка всім, що з мною співпрацюють.

Христос Раждається!

Олена Климишин
виховна референтка
Головної Управи СУА

Суспільна опіка

СТИПЕНДІЙНА АКЦІЯ СУА
на день 1 листопада 1973 р.

Від започаткування Стипендійної акції СУА в листопаді 1972 р. вплинуло пожертв по день 1 листопада 1973 р. — 9,124 дол. Маємо 25 спонзорів 200- і 150-долярових стипендій, 48 жертводавців (приватні особи й організації).

З цієї суми виплачено 64 стипендії: 50-, 100-, 150- і 200-долярові. Висилку грошей СУА переводить через ЗУАДК і пожертви на стипендії можна відтягати від податку.

Стипендійна акція СУА є постійна і Централя з вдячністю кожночасно приймає пожертви на цю ціль.

Тепер починаємо кампанію за придбання фондів на 1974-ий рік.

УВАГА ВІДДІЛАМ СУА!

Обіжник Суспільної Опіки ч. 2 вже розісланий усім Відділам і поданий до відома Окружним Радам. Просимо всіх членок запізнатися уважно з його змістом та передискутувати порушені в ньому проблеми на сходах і старатися нашу програму переводити в життя.

УЧАСТЬ ОКРУЖНИХ РАД, ВІДДІЛІВ І ЧЛЕНСТВА СУА У СТИПЕНДІЙНІЙ КАМПАНІЇ

Стипендійна акція СУА, започаткована в листопаді мин. року, здобула велику популярність і добрі матеріальні успіхи, що свідчить про те, що українське громадянство доцінює важливість освіти для української молоді.

Заки справа стипендійної акції була в ході стабілізації, її пропагуванням і придбанням фондів займалася референтка сусп. опіки Головної Управи. Тепер, коли ця справа налагоджена і поставлена на стійкому ґрунті, Централя СУА доручила Окружним Радам, Відділам і всьому членству СУА активно включитися в акцію придбання фондів на стипендії, заохочуючи якнайбільше число осіб ста-

Для нашого журналу

Довший час не подавали ми звітлення про тих дбайливих пресових референток і прихильниць, що приєднали нам передплатниць. А ми щиро вдячні їм за їх відданість! Завдяки їм наш журнал здобуває щораз більше читачок.

Згідно з давньою нашою постановою кожна наша читачка, що приєднає 5 передплатниць, дістане примірник поезій „Дух полум'я“ або одну дарову передплату. З радістю подаємо до відома, що таку нагороду досягнули: пп. Марія Барагура, Павлина Будзол, Віра Хамів і Надія Денисенко, П-і Барагура пожертвувала свою передплату для бабусі. Інших пань прохаємо подати нам, в якій формі бажають її отримати.

Приєднали нам нових передплатниць:

Надія Бігун, Мейплвуд (28 В.)	1	М. Гельо, Філядельфія (41 В.)	1
Анастасія Біловус, Воррен (5 В.)	2	Стефанія Гаврилюк, Менвіл (92 В.)	1
Іванна Бенцаль, Бронкс (4 В.)	1	Лідл Гладка, С. Орендж (28 В.)	1
Марія Баб'як, Філядельфія (48 В.)	1	Софія Герасимович, Філяд. (20 В.)	1
Павлина Будзол, Воррен (5 В.)	8	Ростислава Яхницька, Нью Гейвен (66 Відд.)	1
Марія Барагура, Нью Йорк (64 В.)	5	Іванна Клим, Бронкс (82 В.)	1
Мирослава Чубата, Бріджпорт (73)	2	Стефанія Карапінка, Ірвінгтон (28)	1
Емілія Цяпка, Ньюарк (28 В.)	1	Анна Кізіма, Нью Йорк (4 В.)	1
Віра Хамів, Шикаго (77 В.)	5	В. Крамарчук, Міннеаполіс (110 В.)	2
Надія Денисенко, Дітройт (96 В.)	5	З. Кузель, Рочестер	4
Ольга Гнатик, Ньюарк (28 В.)	3		
О. Ганушевська, Рочестер (47 В.)	1		
Г. Гаврилюк, Джерзі Сіті	1		

Продовження подамо в черговому числі.

АДМІНІСТРАЦІЯ НАШОГО ЖИТТЯ

вати спонзорами і добродіями ступіючою молоді. В цей спосіб зможе причинитися до цієї великої справи багато осіб.

Наші сподівання уже мають висліди, бо голова 82 Відділу СУА в Нью Йорку, п-і Іванна Клим, придбала трьох спонзорів і одного добродія: 1. Фірма „Космос“, Нью Йорк, власники пп. Володимир Сушко й Осип Діба — 200 дол. стипендія; 2. Д-р Константин Перейма, Трой, Огайо — 200 дол. стипендія; 3. Д-р Остап Баран, Нью Йорк — 150 дол. стипендія; 4. п. Михайло Дикун, Нью Брїтейн, Конн. — 100 дол. пожертва.

П-і Клим може послужити прикладом, що заангажування Відділів і членства може мати успіхи в придбанні фондів на стипендії.

Тож започатковуємо змаг Відділів і членства СУА за придбання спонзорів. Про висліди будемо кожночасно повідомляти в Нашому Житті.

ПРИКЛАД ДОБРОВІЛЬНОЇ ПРАЦІ

Стипендійна акція Суспільної Опіки СУА, започаткована в минулому році, вимагала і вимагає дуже багато канцелярської праці. Коли не вдалося нам у Філядельфії знайти охочих виконувати цю канцелярську роботу

(не зважаючи на оголошення в Н. Ж.) — я, як ініціаторка цієї стипендійної акції СУА, перебрала на себе в цілості зв'язану з цим канцелярську роботу в листопаді 1972 р., яку від того часу повністю й безкорисно виконую, за винятком усіх грошових справ, які провадить Централя СУА через ЗУАДК-Комітет.

Оцим хочу поділитися з читачами приємною вісткою, що членка 57-го Відділу СУА в Ютиці, п-і Люба Княгиницька виявила охоту мені допомогати в цій непосильній праці і від вересня ц. р. виконує взяті на себе обов'язки з вірою у шляхетність мети суспільної опіки. Допомога п-і Люби Княгиницької є добрим прикладом добровільної праці (волонтер), яка є гідна наслідування.

Наша спонзорка д-р Олександра Школьник, Акрон, Огайо, в листі до мене, звернула увагу і просить справити помилково подане її ім'я у списку спонзорів (Н. Ж. ч. 5, травень 1973 р., ст. 13), де написано: „д-р Анастасія Школьник“, а має бути: д-р Олександра Школьник.

Просимо вибачення за помилку.

Теодосія Савицька
референтка сусп. опіки
Головної Управи

ХРОНІКА ОКРУГ

Округа Шикаго

10-ЛІТТЯ ОКРУЖНОЇ РАДИ ШИКАГО Ювілейний Бенкет

Дня 3 червня ц. р. величаво відмічено 10-літній ювілей Окружної Ради в Шикаго бенкетом у Ферара Менор гренд болрум. Святкування підготовки Ювілейний Комітет під проводом Софії Крупки, містоголови Головної Управи. Слід відмітити, що ініціатива відмічення Ювілею Окружної Ради вийшла від Відділів Округи, що засвідчує про пошану Відділів до Окр. Ради, як їх провідника.

Офіційна частина Бенкету розпочалася вступним словом голови Ювілейного Комітету Софії Крупки та відспіванням гимну США тріом „Пісня“ 29 Відділу. Доповідь про діяльність Окружної Ради виголосила Іванна Горчинська, пресова референтка Ювілейного Комітету. В рамках офіційної частини відмічено 40-ліття 36 Відділу, найстаршого в Окрузі. Іванна Рожанковська, містоголова Головної Управи, що своєю присутністю звеличала святкування, вручила Почесну Грамоту для 36 Відділу на руки його голови Катерини Перович. У своєму слові мгр. Іванна Рожанковська висловила признання Окружній Раді за віддану працю для добра Організації. Містоголова Окр. Ради Марія Кецала вручила Грамоти Почесної Членки Округи сімом членам 36 Відділу, які від початку його заснування по сьогодні є активними у Відділі. Це був дуже зворушливий момент пошани членства для піонерок своєї Організації.

У мистецькій частині Бенкету д-р І. Хойнацкі, піаніст, виконав на фортепіані кілька творів клясиків, а тріо „Пісня“ 29 Відділу виконало прекрасно кілька пісень. Тостмайстром Бенкету була мгр Віра Боднарук, організаційна референтка Окружної Ради.

Численні привіти від громадських організацій і установ, як і участь їхніх представників на Бенкеті, ярко підчеркувало признання української громади для Союзу Українок Америки, зокрема для праці, що її проводить місцева Окружна Рада.

Наталія Бражник
пресова референтка
Окружної Ради

ДІЯЛЬНІСТЬ ОКРУЖНОЇ РАДИ ЗА 10 ЛІТ

(Зміст доповіді Іванни Горчинської на Ювілейному Бенкеті)

Десять літ у житті Організації — це спільні зусилля й труди членів, це успіхи й невдачі у змаганні до реалізації плянів та ідей. Думаючи про 10-ліття Окружної Ради мимоволі тиснется запит: З чим ми приходимо на нього? Коли глядимо на пройдений шлях, то серця наші наповнюються радістю, що ми справді зуміли використати тих десять років у першу чергу для добра нашої Організації, для її росту і скріплення, зуміли бути представниками нашого народу на міжнародному форумі і там голосити правду про Україну, зуміли найти способи, щоб влити в душу української дитини принципи любови, добра й краси для майбутньої служби для рідної Церкви і народу, старалися плекати звичаї й обичаї далекої батьківщини і їх передавати молодому поколінню.

Ми не тільки вимагали для себе рівнорядного місця при громадській роботі, але своєю діяльністю доказали, що ми є відповідальні за українську дійсність і ми є співтворцями українського майбутнього.

Перші основуючі збори Окружної Ради США в Шикаго відбулися 12-го жовтня 1962 року. В них взяли участь представниці тільки трьох Відділів, а саме 22, 29 і 51 і на них обрано головою мгр. Дору Рак. У зв'язку з виїздом голови на постійний побут у східні стейти ЗСА, головуство перебрала Лідія Балабан. Одначе, вона мала змогу очолювати нашу організацію тільки кілька місяців, бо ціла родина переїхала до Каліфорнії. Від жовтня 1963 р. Окружну Раду очолює Любослава Шандра.

Сьогодні Окружна Рада начислює тринадцять Відділів. Усі Відділи є дуже активні та успішно реалізують пляни наміченої діяльності.

Першорядне значення в праці має організаційна ділянка. Завдяки неї ми говоримо про зріст членства, про нові Відділи, про поширення діяльності, про вплив на ширші круги жіноцтва. Голова Окружної Ради, при співпраці інших членів Управи, тримають постійний зв'язок з усіма Від-

ділами Округи, беруть участь в їхніх Загальних Зборах і принагідних святкуваннях, познайомлюють новостворені Відділи із статутом і працею США та допомагають їм втягнутися в зорганізовані лави Організації. Засобами для цього є вишкільні семінари, конференції референток Округи, обіжники зв'язку тощо.

В культурно-освітній ділянці Окр. Рада при співпраці Відділів організувала панелі на актуальні теми, влаштувала або патрунувала виставки. Під час Конвенції Іллінойської Федерації Жіночих Клюбів рік-річно відбувалися виставки українського народнього мистецтва і кількакратно отримали нагороди й відзначення. Культ.-освітня референтура влаштувала авторські й літературні вечори наших письменників, кожного року жіноцтво, під проводом Окружної Ради, віддавало пошану українській жінці-героїні.

Багато уваги приділено виховній ділянці. Відбувалися окружні і між-окружні виховні конференції та семінари, вишколи виховників дошкільця. Заходами Окружної Ради появилася книжечка „Чародійні Музики“, якої автором є проф. Роман Завадович і яка присвячена пам'яті покійної Марії Яримович, відомої діячки США в Шикаго.

Великим вкладом старань, праці та гроша Окружна Рада і Відділи спонзорують уже протягом трьох років курси української мови при „Юніверситі оф Чикаго“, що є одним із найбільш престижєвих університетів Америки. Для придбання потрібних фондів (3,000 дол. річно) Окружна Рада при співпраці Відділів організує кожного року Бенкет, прибуток з якого повністю призначений на цей курс української мови.

Референтура Суспільної Опіки при Окружній Раді постійно має повні руки праці. Від 1966 року існує при Окружній Раді Гурток добровільної жіночої служби. Створене Бюро Суспільної Опіки координує діяльність суспільної опіки Окружної Ради США, 12 Відділу Українського Золотого Хреста та Об'єднання Українців в Америці „Самопоміч“. В 1969 році Окружна Рада включилася активно в акцію допомоги поводянам та потерпілим від землетрусу в Югославії.

Від самих початків діяльності відчувалося дуже дошкульно брак власної домівки, але вже в 1967 році Окр. Рада, при допомозі майже всіх Відді-

лів у Шикаго, придбала власне приміщення.

В 1968 році Окружна Рада була господарем 15-ої Конвенції Союзу Українок Америки, яка відбулася в дні від 5 до 7 липня в Шикаго. З цієї нагоди, теж старанням Окружної Ради і Відділів Округи, появилася Пропам'ятна Конвенційна Книга.

Дня 27 квітня 1969 р. відбулося святочне відзначення 20-літнього Ювілею СФУЖО, що його zorganizувала Окружна Рада США спільно з 12 Відділом Українського Золотого Хреста та Об'єднанням Жінок ОЧСУ.

На закінчення цього дуже короткого перегляду діяльності Окружної Ради США в Шикаго, що її 10-літній ювілей так святочно відзначаємо, треба з признанням ствердити, що її довголітня і заслужена голова Любослава Шандра не тільки дбала про внутрішні справи очолюваної нею організації, але завжди репрезентувала жіноцтво в усіх загально-громадських починах, святкуваннях і Комітетах та брала на себе велику частину праці, яку вимагала потреба хвилини чи загально-громадське добро.

БЕНКЕТ УКРАЇНІСТИКИ

Оце вже втретє, за ініціативою та заходами Окружної Ради і Відділів Округи Шикаго, відбувся в неділю, 25 березня, Бенкет, чистий прибуток з якого призначений для уфундування вже третій рік лекторату української мови при Юніверсіті оф Чікаго.

Великим моральним успіхом цієї імпрези була присутність на ній Єпископа Епархії св. Отця Николая, Пресвященного Владика Ярослава Габра, який, розуміючи вагу розпочатого діла, дає йому всецілу підтримку.

Бенкет відкрила голова Окружної Ради Любослава Шандра. У своєму вступному слові вона з'ясувала, чому саме Окружна Рада і Відділи США взяли за це велике діло, привітала Владика Кир Ярослава, присутніх Отців, декана університету д-ра Стрітера і голову Департаменту Славістики д-ра Васьолка, містоголову Головної Управи Софію Крупку, представників наших суспільно-громадських і науково-культурних товариств та організацій і всіх гостей та попросила до слова д-р Дарію Маркусь, тостмайстра Бенкету, яка виголосила доповідь під заголовком „Українознавчі студії з американської перспективи“. Після молитви й благословення, чо-

довершив Владика Кир Ярослав, подано смачний обід.

В програмі Бенкету була теж надзвичайно цікава доповідь голови Департаменту Славістики д-ра Васьолка про можливості поширення українознавчих студій у цьому університеті. Його слова „Ви маєте високу культуру й ви є великим народом“ прийняли бурхливими оплесками. В мистецькій частині Бенкету виступив ансамбль „Одна Сьома“, що виконав ряд українських пісень.

Бенкет закінчено. Усі розійшлись додів із почуттям виконаного обов'язку, що приємно провівши час, причинились до забезпечення лекторату української мови ще на один рік.

Наталія Бражник
пресова референтка
Окружної Ради

КОНФЕРЕНЦІЯ ГОЛОВ ВІДДІЛІВ ОКРУГИ

Цілоденна Конференція голов Відділів Округи відбулася в неділю, 23 вересня, в домівок США в Шикаго. Конференція була поділена на дві частини. В першій переведено Вишкільний Семінар, у програму якого входили три теми: 1. Вироблення провідника — викладала Анастасія Вокер, організаційна референтка Головної Управи, 2. Парляментарна процедура і 3. Клініка проблем — викладала Люїза Сакс, реєстрована і затверджена парляментаристка. Після першої і другої теми відбулась дискусія і запити до прелегентки, в третій порушено ряд проблем, та переведено дискусію, як їх успішно розв'язувати. Всі учасниці Конференції одержали допоміжні матеріали на Семінар, опрацьовані пп. Вокер і Сакс.

Після Семінара 36 Відділ гостив прийвних смачним обідом, приготованим пп. Марією Родак і Марією Юзків.

У програму другої частини Конференції входили: 1. Проект ревізії статуту США, 2. З проблематики Округи.

Проект ревізії статуту США реферувала голова Окружної Ради. Прийвні в дискусії подавали свої завваги, які опісля опрацьовано для використання на Конференції голов Окр. Рад. Точка „З проблематики Округи“ відбулась у формі вільної дискусії, в якій голови Відділів порушували свої проблеми.

В Конференції взяли участь голови, містоголови й організаційні рефе-

рентки Відділів Округи та всі члени Окружної Ради. З тринадцяти Відділів, що є в системі Округи, дванадцять були заступлені на Конференції, включно з далеко віддаленими від Шикаго, як 16 і 110 у Міннеаполісі, Мінн., 6 у Форт Вейн, Інд., та 111 у Милвокі, Виск.

Конференція пройшла надзвичайно успішно.

Окружна Рада вдячна пп. Вокер і Сакс, що приїхали до нас із Дітроїту, підготували і перевели Вишкільний Семінар, з якого ми всі так дуже багато скористали. Л. Ш.

16 ВІДДІЛ США, МІННЕАПОЛІС, МІНН.

Першою імпрезою після Загальних Зборів і перевибору Управи Відділу був вечір присвячений Іванові Франкові. В програмі були: реферат голови Відділу Мирослави Петришак „У сторіччя літературної діяльності Івана Франка“, деклямація „Пролог до поеми Мойсей“ у виконанні студентки, уривки із звіринного епосу „Лис Микита“ у виконанні Ол. Луцик. Програму доповняли картини Т. Петришака, які зображували події з життя Івана Франка, а також фрагменти його творів.

У березні Відділ брав участь у святкуванні роковин Тараса Шевченка. Членка Відділу Олена Карп'як підготувала монтаж із фрагментів політичних та історичних поем Шевченка у виконанні студентів у супроводі їхньої мандолінової оркестри.

Дня 7 квітня Відділ присвятив увагу пошані „Жінок-героїнь“. У програмі вечора були: реферат голови Відділу М. Петришак „В пам'ять Героїнь“, слово Ол. Карп'як-Бенцаль „Нев'януча квітка на могилу Ольги Басараб“. Вірш Лярисы Мурович „Героїням УПА“ відчитала М. Петришак. Статтю з „Нашого Життя“ п. наг. „П'ятсот нескорених“ відчитала Ол. Луцик.

Дня 24 червня Відділ відмічав роковини смерті визначних сатириків і байкарів: Леоніда Глібова і Степана Руданського. Доповідь про життя і творчість тих письменників виголосила М. Петришак. Читання творів цих письменників у виконанні Катрусі Гуцал і О. Луцик.

Дня 7 жовтня присвячено вечір пам'яті нашої славної землячки Соломії Крушельницької та мистцеві української повісті Михайлові Коцюбинському. Коротку біографію Солсмії

Вишивані вечерниці 22 Відділу СУА — жовтень 1973. Зліва на право: Х. Оришук — друга нагорода, О. Масник — перша нагорода, п. Савин — третя нагорода. Б. Олексюк — нагорода за вишивану сорочку.

Крушельницької з підкресленням якостей її голосу, музичної культури й небуденного сценічного таланту — розказала О. Луцик. Реферат про Михайла Коцюбинського виголосила М. Петришак. Оля Луцик відчитала уривки з повісти „Тіні забутих предків“.

По святковій частині сходин Ольга Луцик звітувала про Конференцію голов Відділів СУА, яка відбулася 23 вересня в Шикаго.

Відділ працює в культурно-освітній, виховній та харитативній ділянці з ціллю збереження національного обличчя та підкреслення багатогранної культури, мистецтва та традицій нашого народу.

Беремо теж участь в імпрезах, які відбуваються на американському форумі, де завжди підчеркаємо нашу окремність та ідентичність. Беремо теж участь в імпрезах, що їх улаштує місцевий Відділ УККА.

Відділ активний теж у ділянці харитативній. Прибутки діляться на допомогі потреби: обов'язкові й принагідні. Висилаються пакки потребуючим родинам в Європі й Бразилії, за що Відділ одержує подяки. На черзі допомога студентам. Розписано листи до намічених спонзорів і очікуємо на їхній відгук.

На час Різдвяних Свят плянується йти з колядою.

Мирослава Петришак, голова
Ольга Луцик, прес. реф.

22 ВІДДІЛ СУА, ШИКАГО, ІЛЛ.

22 Відділ СУА в Шикаго стоїть на порозі свого Срібного ювілею, який припадає в 1974 році. Число членок під сучасну пору біля 70, що вказує на повільний спадок, порівнюючи з 1959 роком, коли то Відділ начислював 124 членок. Одначе, це природне явище, бо є тенденція творити нові, т. зв. „молодечі“, Відділи, а давніші, з бігом часу мусять перейти до історії...

Останні Загальні Збори відбулися 5 лютого 1973 р. Після звітів уступаючої Управи та признання абсолютної, обрано на біжучу каденцію провід у такому складі:

Галя Янчишин — голова, Марія Юзфович — заступниця, Люся Самбірська й Іванна Городиська — секретарки, Дарія Менціньська — касирка, Надія Дзидзан — фінансова референтка; культ.-освітні референтки: Уляна Терлецька, голова, Галя Куїнська і Соломія Кавка, члени; референтки сусп. опіки: Марія Семків, голова, Ангелина Майка й Ольга Мицанка, члени; господарські референтки: Ольга Гайдук, голова, Наталія Яворська, Марія Гірняк і Стефанія Березецька, члени; організаційні референтки: Анна Білинська, голова, Ольга Крехтяк, член; радієва колегія — Уляна Терлецька, Рома Турянська Люся Самбірська; Марія Гриневич — референтка преси і хронікар, Контр.

Комісія: Ярослава Фаріон, Марія Ванджура й Анна Косачевич.

Діяльність: Ширші сходини членок і сходини Управи відбуваються раз у місяць. На програму ширших сходин складається реферат, актуальні справи поодиноких референтур, кореспонденція-доручення Гол. Управи СУА та товариська гутірка при каві й солодкому. Наш Відділ є в системі Окружної Ради Відділів Шикаго й округи, тісно з нею співпрацює та бере активну участь в її діяльності.

Важним допоміжним організаційно-інформативним чинником є щотижнева радіогутірка в програмі п-ства Самбірських, які вже довгі роки відступають нашому Відділові десять хвилин під час своєї радіогодини та самі клопочуться про спонзорів. Люся Самбірська й Анна Білинська відбули інтерв'ю з вашінгтонськими представниками „Голосу Америки“ й вислали на хвилях етеру поздоровлення нашим братам і сестрам в Україні.

Рік-річно Відділ улаштує свої традиційні імпрези — весняний базар, вишивані вечерниці й клопочуться програмою та кухнею Українського Дня в рамках загального проекту „Різдво довкола світу“, що його влаштує відомий у Шикаго Музей промислу й науки. Цьогорічний Весняний базар відбувся в неділю, 8-го квітня. В суботу, 6 жовтня, відбулися традиційні Вишивані вечерниці (нагороди за найкращі вишивані сукні отримали: Оля Масник (першу), Христя Оришук (другу), п-і Савин (третю), а четверту п. Богдан Олексюк (за вишивану сорочку). У цьогорічній каденції Відділ був одним із спонзорів Мистецької виставки картин Марії Гарасовської-Дачишин та патронував Мистецькій виставці творів Слави Геруляк, під час якої відбувся ілюстрований прозірками реферат мисткині про українську мітологію.

Господарська ділянка всіх імпрез і кожних сходин спочиває в руках референтки Олі Гайдук. За мистецьке оформлення залі відповідає Соломія Кавка, а її оригінальні проекти відзначаються естетично-мистецьким смаком.

Наш Відділ придбав бібліотеку, яку провадить від років Анізія Струц, так що членки мають змогу під час сходин позичати й ознайомлюватися з новими українськими творами.

Референтура суспільної опіки під

проводом Марії Семків має у своїй евіденції хворих, яких старається відвідувати, допомагає трьом бабусям в Європі, опікується школою в Бельгії, висилає стипендію українському студентові в Європі, помагає сиротинцеві в Бразилії. Все це, крім постійного оподаткування, яке висилає до суспільної опіки Головної Управи.

Організаційна референтка провадить картотеку членок і старається приєднувати нових. Управа Відділу заохочує своїх членок включитися активно в загально-громадську працю, щоб українська жінка була заступлена всюди, де потрібно її поради, чи рук до праці.

Марія Гриневиц
пресова референтка

29 ВІДДІЛ СУА, ШИКАГО, ІЛЛ. Січень-жовтень 1973

Кожного року в діяльності Відділу передове місце займає наша гордість — Садочок Казок, але цього року відзначаємо працю вокального тріо „Пісня“ Ансамбль почав, як секстет, але через різні зміни група співачок сформувалася в сильне тріо. Після трьох років практики під керівництвом маестра Люба Мацюка тріо „Пісня“ вже здобуло собі славу на терені Шикаго. Наталія Масник очолює тріо, до якого також належать Галина Грушецька й Віра Джулиньська. Акомпаньює їм на пробах і на виступах Оксана Оришкевич.

На вечірці нашого Відділу під назвою „Циганський Вечір“ тріо виступило як циганки з відповідно підбраною програмою, що дуже причинилося до успіху імпрези. Під час літа тріо виступило на фестині парохії св. Йосифа. Співачки в українських народніх одягах розважали публіку гарним репертуаром.

На бенкеті 10-ліття Окружної Ради в Шикаго тріо найкраще пописалось гарним співом і строями. Співачки були вдягнені в елегантні модні сукні з мотивами трипільського стилю. Випрацьовані пп. Н. Масник і В. Джулиньською сукні так подобалися публіці, що пані були запрошені моделювати їх на показі моди 101 Відділу у вересні. Сукні моделювали Н. Масник та О. Оришкевич. Із початком жовтня тріо знову успішно виступило на Вишиваних Вечерницях 22 Відділу.

Всі референтури у Відділі за цей рік працювали успішно. Поруч тріо треба зокрема відзначити театральну референтуру. О. Андрушко й Д. Ре-

тріо „Пісня“ 29 Відділу СУА. — Зліва: Наталія Масник, Оксана Оришкевич (акомпаньямент), Галина Грушецька, Віра Джулиньська.

менюк можуть бути горді із своєї праці над групою підлітків, які вивчають українські народні танки під проводом п. Вдовиченка. На дитячій Вишиваній забаві в березні курсанти гарно вив'язалися з popisом народніх танків. Акомпаньювала Оксана Оришкевич.

Культурно-освітня референтка Оксана Роздольська заплянувала гутірки для членок Відділу. Спеціально цікавими були гутірки про Аллу Горську й показ прозірок п. Колчан із подорожі по Європі. Членкам дуже подобалася гутірка про мішані подружжя, в якій брали участь О. Роздольська й М. Боднарук. Надовго залишиться в пам'яті членок вечір, підготований у честь філософа Гр. Сквороди. Це був панель про різні аспекти життя й творчости Сквороди. Вечором проводила О. Роздольська. В панелі брали участь Е. Зеленко, Л. Кокорудз і Г. Грушецька. Також Г. Грушецька і Малюк проспівали дві балади, написані Г. Сквородою. Такі гутірки додають членкам охоти приходити на сходини й працювати.

Виховна Комісія складалася з Усі Рихтицької, Ліді Трухлої й Марусі Боднарук. Вони вписали до садочка понад 50 дітей на 1972-73 рік і займалися черговістю дижування в са-

дочку. Виховна Комісія придбала садівничкам потрібні матеріали, помагала дижурним і виробляла копії віршиків та пісень. На особливу подяку зслуговують У Рихтицька, Катря Івасишин і Віра Олексій за їхню працю в приготуванні чудових шапочок „качечок“ і квітів на голівки дітей на Вишивану Забаву та на Свято Матері. В червні Виховна Комісія видала 28 оригінальних дипломиків малим градуангам.

За цілість праці за минулий рік, як і за попередній період, відповідала голова Оксана Ванджура. Вона проводила сходинами й репрезентувала Відділ на публічному форумі під час гривітання Верховного Архиепископа Йосифа Кардинала Сліпого, на Пластовому бенкеті й на бенкеті 10-ліття Окружної Ради СУА.

На 1973-74 рік вибрано нову Управу, з головою Надією Касприк у проводі. Вже у вересні Управа почала працю над придбанням фондів для Відділу. У гаражі Н. Касприк відбувся продаж уживаних хатніх речей. Продаж приніс 67 доларів приходу. Речі, що залишилися, будуть випродані в гаражі Усі Рихтицької в жовтні. Радимо іншим Відділам спробувати цей безкоштовний, легкий спосіб придбати фонди.

Заплановано дитячу костюмівку

п. н. „Дитяча Мрія“, забаву для підлітків та цілий ряд гутірок, як „Жінка в медицині“, „Психологічний підхід до підлітків“ і низку мистецьких виставок, як картин Т. Баюк, емалій О. Теодорович і кераміки Л. Кочман. Ці гутірки заплановані Марією Наваринською, новою культурно-освітньою референткою, для розваги й духової користі наших членок.

Ірина Олексюк
пресова референтка

51 ВІДДІЛ СУА, МИЛВОКІ, ВІСК

З уваги на тривожні вістки про політичні репресії на Україні, праця 51 Відділу в цьому році зосереджувалася на зовнішньому відтинку, а саме: інформування американського світу про Україну.

Під час святкування січневої річниці проголошення Української Державности, яке відбулося в міському музеї заходами місцевого Відділу УККА, членки нашого Відділу влаштували там мистецьку виставку — гуцульське весілля, яке оглядала публіка впродовж кількох тижнів. Виставкою зайнялася Мирослава Цибрівська, містоглова Відділу.

Перед відкриттям виставки Марія Пискір, голова Відділу, виступила на телевізії. Вона коротко з'ясувала етапи нашої історії від княжих до найновіших часів, а в другій частині інтерв'ю говорила про оригінальність гуцульського мистецтва.

У лютому Відділ улаштував в Інтернаціональному Інституті Америки обід, на якому гостив 150 осіб із різних етнічних груп. На наше прохання, голова Відділу УККА д-р Цибрівський привітав гостей і коротко поінформував їх про життя й діяльність української громади в Милвокі. Обід був удалий. Розвагова частина програми включала в'язанку українських пісень, яку відограла на фортепіані Марта Пискір, та два народні танки у виконанні дітей наших Союзянок, підготованих Уляною Тишинською. Також висвітлено короткий кольоровий фільм „Київ“ англійською мовою, де без будь-якої пропаганди показано чарівну красу нашої столиці. Після того гості розпитували докладніше про Київ, деякі з них обіцяли включити його в свої плани подорожі по Європі, а нам була нагода розказати їм дещо про Україну.

Під час двох святкових тижнів Відділ улаштував у міському музеї виставку українського великоднього

стола. Влаштуванням виставки зайнялася Лідія Олексюк, У зв'язку з тим, найбільша газета в стейті Вискансин „Милвокі Джорнел“ звернулася до голови Відділу з проханням відбути з ними інтерв'ю. Газета помістила на першій сторінці жіночої секції прекрасний півсторінковий кольоровий знімок українського великоднього стола. На другій сторінці був поданий опис нашої паски й опис великодніх звичаїв, особливо символики паски.

У великодньому тижні голова Відділу знову виступала на телевізії. Вона демонструвала писанки, пояснювала техніку їх писання й оповідала про наші Великодні звичаї. Наша виставка та виступи в пресі й на телевізії мали позитивний відгук серед американського громадянства. Тому, що газета подала адресу голови Відділу, до неї, а також до парохіяльних домів, поспалася безліч телефонічних запитів за точнішими інформаціями. Між ними були одиниці, що в третьому поколінні пригадували своє українське походження й приїжджали здалека за пасками.

Одним із кращих цьогорічних досягнень цілої нашої громади було й те, що завдяки тісній співпраці з музеєм українська писанка красувалася на тижневих автобусних билетах міста Милвокі впродовж великоднього тижня. Її оглядали десятки тисяч людей. Знімок писанки автобусна ком-

панія взяла із збірки писанок, подарованих музеєві нашою громадою, а голова Відділу подбала задалегідь, щоб на ній був напис „Юкрейніен Істер ег“.

Через малу кількість членок, крім сходинок, Відділ не влаштував власних імпрез.

М. Пискір, голова

74 ВІДДІЛ СУА ІМ. ОЛЕНИ ТЕЛІГИ, ШИКАГО, ІЛЛ.

З огляду на малу кількість членок та їх розсіяння по передмістях західної метрополії Шикаго, Відділ не влаштує самостійних культурно-освітніх імпрез, включається тільки в імпреди організовані спільно з Відділами з рамени Окружної Ради. У цьому році Відділ брав участь у святі Олени Теліги та співпрацював при організуванні виставки мистця Любослава Гуцалюка. Для придбання фінансів на потреби Відділу влаштовано продаж уживаних речей. При цій нагоді зібрано значну кількість уживаної одежі, яку передано для вистилки до Європи.

Більшість членок Відділу є парохіянками церкви св. Йосифа, на західній стороні Шикаго. Ця парохія відбуває при кінці серпня та з початком вересня 10-денний фестиваль, на великій площі коло церкви. Прихід із фестивалю призначений повністю на будову нової церкви. 74 Відділ підготовляє український кіоск, виготов-

Український кіоск на Фестивалі парохії св. Йосифа, влаштований 74 Відділом СУА — Шикаго

ляє українські ляльки, вишивки і збирає різні експонати. Тому, що фестиваль притягає багато різноманітної публіки, це добра нагода познайомити чужинців з українським народним мистецтвом. Відділ займається також дижуруванням в кіоску в часі Фестивалю.

Олена Турула, голова

77 ВІДДІЛ СУА ІМ. АЛЛИ ГОРСЬКОЇ ШИКАГО, ІЛЛ.

У першій половині 1973 р. Відділ відбув чотири ширші сходи і п'ять засідань Управи. Пересічне відвідування сходин — 15 осіб.

10 березня ц. р., після зборів Відділу, відзначено роковини Т. Шевченка.

Культ.-осв. референтка Зіна Квітка прочитала реферат на тему „Біографія Т. Г. Шевченка“, після чого членки Відділу проспівали „Думи мої“. Неля Бриджмен і пан М. Хамів декламували, а на закінчення голова Відділу В. Косогор і Н. Бражник проспівали пісню „Така її доля“ (слова Т. Шевченка).

В квітні наш Відділ улаштував передвеликодній базар. Крім продажу печива, переведено лотерію й улаштовано показ писання писанок (З. Квітка). Прибуток призначено на Допомоговий Фонд ім. Галини В'юн.

В червні збори відбулися у формі пікніку з родинами членок Відділ відзначив День Батька і влаштував різні гри та розваги

Відділ співпрацює з Окружною Радою СУА. Членка Відділу Наталя Бражник є пресовою референткою Окр. Ради. Відділ брав участь в Окружному З'їзді, який відбувся 21-го січня 1973 р. Люся Мазяр була обрана до Комісії Ухвал, а Неля Бриджмен — секретаркою Президії. На прохання голови Окр. Ради Неля Бриджмен написала звіт у місцеву газету „Українське Життя“ про перебіг та ухвали З'їзду.

Членки 77 Відділу брали участь у бенкеті україністики та 10-річного ювілею Окружної Ради в Шикаго. Люся Мазяр виготовила синьо-жовті відзначки для представників українських організацій, а Віра Хамів допомагала продавати квитки вступу. Обидві ці членки дижурили на виставці картин маляра Любослава Гуцалюка, спонзорованої Окружною радою СУА в Шикаго і Відділами Окружки.

Пресова референтка

84 Відділ СУА — Виставка ляльок „Українське Різдво“

84 ВІДДІЛ СУА ІМ. ОЛ. СТЕПАНІЗ, ШИКАГО, ІЛЛ.

Хоч 84 Відділ СУА малий чисельно і Союзнянки живуть від себе далеко, то праця в ньому йде жваво. Метою всіх членок є ширити і підтримувати українську культуру, традиції й мову, як серед українського довкілля, так і серед американського громадянства.

Перед Великоднем Відділ улаштував Базар при парохії св. Михаїла. Відвідувачі могли оглядати традиційний великодній стіл і показ писання писанок, улаштований В. Демус і М. Дорожинською. В. Демус мала показ писання писанок і виставку українських експонатів на телевізії (русло 2), в місцевих університетах — Норт-вестерн, Ляйоля, Іллиной і в Пласті для нашої молоді. Тепер Відділ співопікується „Курсом Кераміки“ для молоді й дорослих, який провадить К. Кодельська і „Курсом української мови“ для дітей при парохії св. Михаїла, який провадять Н. Л. Хойнацька і М. Ріпецька. Відділ співпрацює з Округою Шикаго й іншими Відділами при влаштуванні імпрез чи виставок — „Бенкет для Україністики“ при Університеті Шикаго, малярська виставка Л. Гуцалюка, відзначення 10-ліття Окружки Шикаго й інших. У червні в гостинному домі п-ва Демусів відбувся родинний пікнік із рефератом про Г. Сковороду, який опрацювала М. Ріпецька. На рефераті були присутні гості — поетеса Г. Черінь, що прочитала кілька своїх сатиричних творів, проф. М. Семчишин та інші зацікавлені.

Союзнянки посилають пакки до українських родин в Європі. Дві член-

ки взяли на утримання дві студентки в Бразилії. Союзнянки стараються робити все, що в їх змозі.

Пресова референтка

101 ВІДДІЛ СУА, ІМ. Л. КОСТЕНКО, ШИКАГО, ІЛЛ.

У січні ц. р. відбулися річні збори 101 Відділу СУА ім. Ліни Костенко. Вибрано Управу в такому складі: Оксана Ганушевська — голова (до 1 квітня була Уляна Гриневич), Оксана Зивтинс — містоголова, Наталка Пела — секретарка, Віра Геді — референтка сусп. опіки (до 1 травня була Марта Ожга), Рома Лоско — скарбничка, Марта Форович — культурно-освітня референтка, Галина Траверза — пресова референтка.

Праця Відділу на 1973 рік була частинно запланована восени 1972 р., ще перед виборами нової Управи. Створено комітет „Ластівка“ для підготовки лялькового театру на забаву для дошкільнят „Чарівний цирк“ Забава відбулася 1 квітня ц. р.

Заля була прибрана кольоровими стяжками й плястиковими бальониками, а на стінах були почеплені витинки диких звірів у клітках. У першій частині програми забави ляльковий театр „Ластівка“ поставив казку-п'єсу „Червона Шапочка“. Діти й дорослі зацікавлено слідували за дією на мін'юторній сценці театрику, а на закінчення п'єски нагородили рясними оплесками організаторок та виконавиць — Марту Ожгу, Любу Климович, Марту Форович, Арету Мартинюк, Ірину Суботу, Надію Горб і Христину Таран.

У другій частині програми „Чарівного цирку“ відбулася дефіляда звірів і паяців. Перед вів цар звірів Лев

3 виставки лялькового театру 101 Відділу СУА: „Червона шапочка в цирку“. Мікі Мавс — Гануся Фаріон, паяці — Христина Таран і Надія Горб.

(Зоріян Балух), за ним крокував Слон (Данко Янчишин), далі Лис Микита (Данко Григорчук) у гуцільському одягу з писаною тайстрою, з якої частував присутніх на залі дітей солодощами. На кінці звірячого походу підбігала Мишка „Мікі Мавс“ (Гануся Фаріон), улюблений звірячий персонаж американських дітей.

У групі паяців узяли участь Христина Таран (паяц „Гаврила“) й Надя Горб (паяц „Селепко“). Перед групу паяців вели відомі з своїх витівок і жартів на терені нашого міста па-

нове М. Бойко й П. Олексюк. Похід відбувався під акомпаньямент музики та награних п-ством Форовичами й п. Петром Геді на звуко-записній стрічці звуко-наслідувальних голосів. Цирковим заповідачем програми була вдягнена у фрак Марта Форович. Ця імпреза вміло поєднала елементи українського фольклору (Лис Микита) з американським казковим персонажем (Мікі Мавс), що говорив по-українськи.

Про цю вдалу дитячу імпрезу звітувала в українській пресі К. Дома-

шевська. Праця Відділу продовжувалася й під час літньо-вакаційного сезону. Референтка суспільної опіки при допомозі членок перевела збірку одяжі для літніх українських осіб. Цю одяжу посортовано у вересні й жовтні частину роздано потребуючим українцям похилого віку, частину передано українським установам, що займаються висилкою одягових пачок дітям і молоді, решту віддано місцевим потребуючим не-українцям.

Перші сходици Відділу після вакацій відбулися у вересні, Дня 30 вересня влаштовано в популярній у Шикаго залі „Шато Рояль“ традиційний показ моди. Участь у показі взяло около двісті осіб. Програма складалася із спільного обіду й моделювання креацій із дому моди „Рожева веранда“ з містечка Овк Парк біля Шикаго і з кушнірської фірми „Рожевка“ з Вілля Парку. Організаторкою показу моди була Христина Таран, а коментаторками Галина Траверза по-українськи й Марійка Гриневич по-англійськи. — Моделювала перший раз містоголова ОРСУА шикагівського терену Марійка Кецала. Дохід із показу моди призначено на добродійні цілі — висилку пачок до Бразилії й закуп та роздачу дарунків українським дітям із бідних родин у різдвяний час.

На кінець жовтня готується під проводом культ.-освітньої референтки Марти Форович літературний вечір, присвячений письменниці Ганні Черинь. Декляторами й читцями будуть членки Відділу. В листопаді заплановано осінню забаву. Діяльність цьогорічної Управи Відділу закінчиться влаштуванням гостини св. Миколая для дітей членок. Це одночасно нагода для дорослих зустрітися на початку сезону зимових свят.

На перших ширших сходицах Відділу після Нового Року відбудеться вибір нової Управи.

Галина Траверза
пресова референтка

102 ВІДДІЛ СУА, МАНСТЕР, ІНД.

Загальні Збори Відділу відбулися в лютому ц. р. На зборах переобрано головою Наталію Шую, секретаркою Марію Лібер, касиркою Галину Волошанську. Найбільшою цьогорічною імпрезою був передвеликодній Базар, який відбувся в суботу, 30 березня, й неділю, 1 квітня, в приміщенні церк. (Закінчення на обгортці)

ХРИСТОС РОДИВСЯ!

Тими радісними словами провід СФУЖО вітає свої складові організації з їхнім членством та посилає найкраще побажання з нагоди Нового 1974 Року.

Недавно проведена Світова Сесія СФУЖО виказала скріплення наших рядів і спільне змагання до нашої мети, що виявилось у резолюціях і постановках. Віримо, що це ствердження проявиться також у нашій допомозі Батьківщині, яка переходить тепер час поновного сталінського терору. Тому шлемо щирий привіт українському народові на Рідних Землях і молимо Дитятко Боже, щоб додало усім сили перетривати це лихоліття. А тут закликаємо все членство — об'єднатись для спільної дії для нашої Батьківщини.

Олена Лотоцька, почесна голова

ЗА ЕКЗЕКУТИВУ СФУЖО:

Стефанія Савчук — голова

Лідія Бурачинська

Ольга Горачук

Валентина Воропай — заступниці

Володимира Ценко

Стефанія Бернадин

Марія Сірота — секретарки

Наталія Даниленко — касієрка

Конгрес Міжнар. Жіночого Союзу в Нью Делі

У днях 7—14 листопада 1973 р. відбувся черговий Конгрес Міжнар. Жін. Союзу у столиці Індії. Його темою було "Partnership for Progress" — один із варіантів гасел жіночого руху. Тема спеціально підібрана для жіноцтва Азії, де всі країни знаходяться у стадії розвитку.

Господинсю Конгресу була велика індійська жіноча організація All India Women's Conference. Вона дуже дбайливо його підготувала, дбаючи не тільки про зміст, але й про величаві рамки його. Духовним протектором Конгресу встановлено покійного борця за визволення Індії — Магатму Ганді. У відкритті Конгресу взяла участь прем'єр Індії Індіра Ганді — це є вшанування, що його до тепер не зазнав ще Міжнар. Жін. Союз на своїх численних Конгресах. Але й не було до тепер жінки-

прем'єра там, де Конгреси відбувались. Отже цей її крок був об'єднаним признанням обох сторін для себе. Окрім прем'єра прибула також жінка-міністер туризму.

Рівнож величаво перейшло святочне прийняття, на якому були присутні президент Індії В. Гірі та представники дипломатичного корпусу. Отже Конгрес Міжнар. Жін. Союзу став подією дня, в якій була живо зацікавлена місцева преса.

Та в тих святочних рамках проходили дуже інтезивні наради. Як звичайно — окрім пленуму відбувались вони в спеціальних комісіях. Це були — комісії суспільних економічних і освітніх справ, демографічна і міжнародного порозуміння. Окрім того гольське гасло Конгресу буде розроблене в різних ділянках — „партнерство“ жінки в родинному домі, в громаді, в державному житті.

Світова Федерація Українських Жіночих Організацій має на Конгресі статус запрошеної організації і старастється використувати це для участі в цьому середовищі. Це дуже важливо для наших представниць псбувати на такому висококваліфікованому ґрунті, з яким рахуються державні діячі і на якому зустрічаємося з найбільш видатними жінками світу. Тому починаючи від Конгресу на Цейлоні в 1955 р. ми були на Конгресі в Атехах (1958), у Даблін (1961), у Трієсті (1964), у Монтралі (1967), у Кенігштай. і (1970). Та й тепер спільно з Союзом Українок Австралії вислали представницею п-і Зірку Яськевич, референтку зв'язків США.

П-і Яськевич використала всі можливості Конгресу як не могла краще. Хоч зовсім нова на цьому терені, вона швидко зорієнтувалась у своїх можливостях, як запрошеної делегатки. При допомозі іншої делегатки вона просунула на одній із комісій резолюцію проти тортування в'язнів, дала інтерв'ю до місцевої преси, дістала голос для прощання Конгресу. По-знайомилась із представниками уряду і численними видатними жінками. У всіх цих потягненнях вона зазначила себе представницею українського жіноцтва, розсіяного у вільному світі, що бореться за права своєї поневоленої Батьківщини. У цьому допомагала їй і. формацийна летючка СФУЖО, видрукована напередодні її виїзду.

В такий спосіб ми обслужили ще один Конгрес Міжн. Жін. Союзу. Хоч це вимагало великого фінансового вкладу, проте допомогло нам втримати місце, здобуте довгими заходами нашої Федерації.

Відкриття Конгресу Міжнародного Жіночого Союзу в Нью Делі (Індія), листопад 1973. — Прем'єр міністрів Індія Ганді в оточенні делегаток. Перша зліва — делегатка СФУЖО п-і Зірка Яськевич з Мельборну (Австралія).

Prime Minister of India Mrs. Indira Ghandi and delegates at the opening of the International Alliance of Women Congress in New Delhi in November, 1973. First from left: Mrs. Zirka Jaskewycz, the WFUWO delegate from Melbourne, Australia

СВІТОВА ФЕДЕРАЦІЯ УКРАЇНСЬКИХ ЖІНОЧИХ ОРГАНІЗАЦІЙ

XIV Літературний Конкурс СЮУЖО

Чотирнадцятий Літературний Конкурс СФУЖО, проголошений Світовою Федерацією Українських Жіночих Організацій і уфундований Марусею Бек, кол. радною м. Дітройту, що мав за тему зустріч із небуденною людиною, закінчився постановою Літературного Жюрі на засіданні 24 листопада 1973 р. в Нью Йорку.

Члени Літ. Жюрі — Марія Барагура, Степан Крижанівський і Наталія Чапленко — розглянули твори 15 авторок і ствердили, що Конкурс досягнув свою мету. В більшості дописів зустріч із небуденною людиною вийшла живо й переконливо. Учасниці Конкурсу походять із різних частин України і є різного віку. Слід підкреслити теж, що на перші місця висунулись особи, що досі не пробували пера.

У висліді того на першому місці нагороджено допис „Тричі з І. П. Багряним“, якого авторкою по відкритті конверти виявилась Марія Жижка з Кембріджу, Англія. Другу рівноядну нагороду постановлено поділити. Першу з них отримав допис „Марія Павлівна Юркевич“, якого авторкою виявилась Ганна Черинь, Шикаго, а другу з тих нагород признано за допис „Берлін 1945“, якого авторкою виявилась Катерина Починок з Олдгему, Англія.

Окрім повищих нагород відзначено ще дописи:

Марія Харина, Філядельфія, „Серце, що промінювало любов'ю“

Ніна Михалевич, Найгра Фолс, „1917 рік“

Лідія Таурідська, Буенос Айрес, „Велика постать“.

Жюрі ствердило, що на відзначення заслугоує також допис Підлітка (псевдо) „Вістка з Києва“. Однак тому, що авторка допису не відкрила свого псевдоніму, відзначення не можна було признати.

Жюрі стверджує, що XIV Літ. Конкурс пройшов успішно і заохочує учасниць до дальших виявів.

Марія Барагура
Степан Крижанівський
Наталія Чапленко

ПОЖЕРТВИ НА ЮВІЛЕЙНИЙ ФОНД

З нагоди 25-ліття СФУЖО проголошено збірку на Ювілейний Фонд і розіслано „цеголки“ на адреси наших громадян. Подаємо список тих, що зложили пожертву на Ювілейний Фонд у 1973 році:

Комітет Комбатантів і Жіночих Організацій Рочестеру з Вечерниць „Червоної Калини“ 50 дол.

Д-р Вінкентій Шандор, Патерсон, із нагоди посвячення нагробника бл. п. Олени Чехівської 105 дол.

П-і Олена Процюк, Нью Йорк 35 дол.

По 25 дол.: Стефанія Савчук, Торонто, Олександра Селепина, Савт Бавнд Брук, Марія Цісарук, Юніон Лейк, д-р Наталія Пазуняк, Філядельфія, Гурток Книголюбів у Нью Йорку, інж. Лідія Дяченко, Фолкфорд, Володимира Ценко, Філядельфія, Ірина Павликовська, Едмонтон.

П-ні Дарія Нагніт, Савтгемптон 20 дол.

По 7.50 дол.: Іван Шмерега і д-р Гарлдо Геттер, Курітіба.

П'ять-доларові цеголки, що ми видали з нагоди нашого 25-ліття, розіслано на адреси наших громадян. Маємо незвичайно гарний відгук на цю ювілейну акцію. Багато наших адресатів надсилає свою лепту з кількома словами признання й заохоти. Особливо радіємо підтримкою наших духовних Отців, що присилають своє благословення.

У черговому числі подамо список тих прихильних нам громадян, що прийняли наші цеголки. Хочемо в такій спосіб висловити нашу подяку.

ЩЕДРА ПОЖЕРТВА

Членки Управи СФУЖО дуже часто покривають кошти поїздок своїми власними засобами. Прикладом такої пожертви є кошти дороги п-ні Ірини Павликовської на Європейську Конференцію в Манчестері. Кошт летунського квитка у висоті 435 дол., що його Управа СФУЖО бажала вирівняти, п-ні Павликовська пожертвувала на Орг. Фонд СФУЖО. Щире Спасибі!

Українська ВИШИВКА

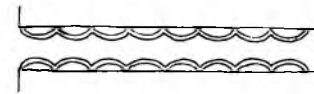
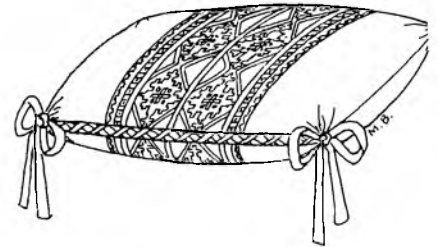
ВЕСІЛЬНА ПОДУШЕЧКА (Проектувала Тетяна Душенко)

Наші весілля відбуваються звичайно дуже врочисто із своїм питомим церемоніалом. До нього належить також участь маленької дівчинки з родини молодої або молодого, яка йде разом із друзками. Вона несе на ви-

шиваній подушці вінки з міртри барвінку для вінчання молодят.

Подушка повинна бути невеличка, 12 на 12 інчів. Тяглий узор, уміщений по середині, обводить цілу подушку і вміщений не тільки на її лиці. У

цьому є певна символіка, бо таким повинен бути шлях молодят, що тягнеться все їх майбутнє життя, а не переривається.

Весільна подушечка

До вишивання вживати ниток ДМС. чорне ч. 310, червоне \ \ ч. 321, // жовте ч. 742, ++ помаранчеве ч. 700.

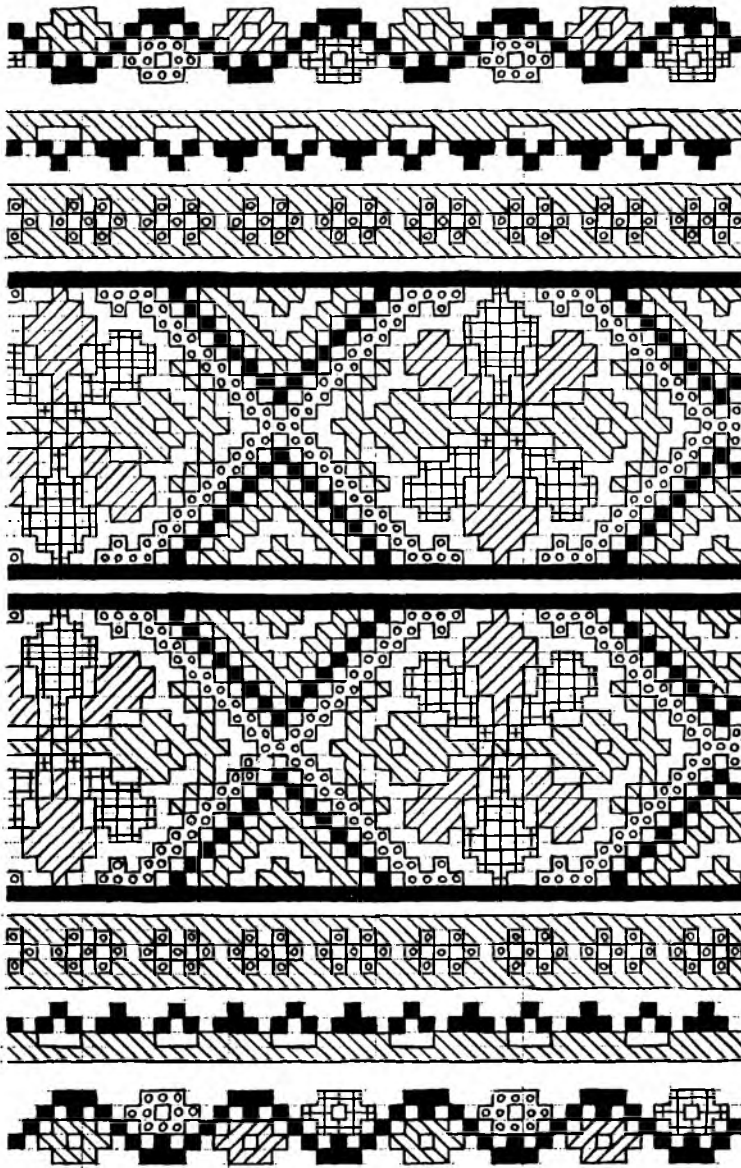
Взір також має свою вимову: складається з двох рівнобіжних смуг — його й її життєвого шляху. Вони є однакові, але окремі й разом творять одну цілість. Основні краски — чорна і червона з додатком жовтої та жовтогарячої (радість життя) і зеленої (надія). З обох боків взір обведений малою гірляндою квітів.

З обох боків подушечка може бути зашита. Коли бічні розрізи залишаються відкритими, тоді треба обгачкувати їх петлями й перетягнути через них шовковий шнурок. Колір внутрішньої пошевки, петель і шнурка мусять бути в одному з кольорів узору.

ВІДПОВІДЬ

на запит щодо світлини в другій частині нарису М. Струтинської „Діа родини Палєвих у Перевізці“

У нарисі подано, що дві із сестер Навроцьких зісталися неодружені, тоді, як на фото три з них носять дівоче прізвище. Це тому, що одна, Іванна, одружилася з далеким кузенном, о. Іваном Навроцьким. До речі: їх сином був померлий у Канаді сотник Осип (Юно) Навроцький.

Взір до весільної подушечки

На різдвяний стіл

ІРИНА КАШУБИНЬСЬКА
госп. референтка США

Свята Вечера — це давній рідний святковий сьряд. У далеку давнину обходили його на честь повороту сонця — бога життєдай- і ости. А з приходом християнства давній формі сьрядів надано новий зміст на честь нового світла — Божого Дитяти Христа.

Як давно у наших предків, так і тепер українська родина повинна проводити цей вечір з особливою старанністю і повагою. Настрій при вечері повинен бути поважний і в розмовах старців повинні розказувати про наших предків, щоб у цей час рідинного свята вони були з нами.

Вже саме пригостування хати й стола повинно вказувати на особливість свята. На видному-почесному місці слід умістити дідуха (символ роду), себто сіні або хоч жмуток зв'язаних колосків. Коло нього уставити кутю й узвар (Божка їжа й питво). На прикритому столі на сіні поставити один або три калачі із свічкою всередині, а кругом яблука, горішки і галузки смірічки.

Страв повинно бути дванадцять, колись для 12-ти місяців, а тепер на честь 12-ти апостолів Христа. Щоб це число не перелякало молодих господинь, подаю раду. Обов'язковими стравами з огляду на їх обрядовість є: 1. кутя, 2. узвар. Із дальших головних можна вибирати: борщ, вушка або пампушки з часником, риба в різному виді (холодець, фарширована, в помідоровій підливці, оселедці), вареники, голубці, риба тепла смажена або печена, пиріг з яблуками, пиріжки з вишнями або вертун (струдель). Стравопис можна доповнити вінігретом із стільки складників, скільки нам буде бракувати до числа 12. Подання страв треба так уплянувати, щоб якнайменше робити руху та вставати від стола.

Першою стравою по молитві й сьбіленні рсдини кутею чи проскурксю з медом — буде борщ із вушками чи пампушками. Дальше страви холсдні, по них гарячі, а тоді, по спрятанні ужитої посуду, солодкі, кутя й узвар. До холодних страв можна подати по одній чарці, хоч у деяких частинах України вживання алькоголю на Свят-Вечір було заборснене. Вечера закінчується колядою.

Калачі із замороженого куплекого тіста на білий хліб

- 1 або 3 заморожені порції тіста
- ½ горнятка олії
- 1 яйце до мащеня

Заморожені перції тіста обмастити олією, дати разом або скремо до пластикових мішечків і на листі (блясі) поставити до вилученої рури або в теплому місці. Приготовити форми. Найкраще тертвінці посипати борошном. Кусник алюмінію (5—6 інч, квадрат) зігнути чотири рази в пасок, скрутити перстень грубости свічки, що її дамо в середину калача по спеченні. Помастити олією й дати на середі у форми. Коли тісто розморозиться і підійде в 1/2 більше, вилсжити на посипану стільницю, поділити порцію на 3 частини. Розкачати довгі около 12 інчів валки і плести косу від середини в обидві сторони. Руки при качанні змащувати олією. Косу обвинути кругом перстеня на формі, злучити гарно кінці, при чому можна помсгти зубочистками. Коли хочемо ставити на столі три калачі один на другий, виробити і пекти всі порції. Форми з виробленими калачами дати до пластикових мішечків, зав'язати і поставити на верх посудини з теплою водою на кухні. Нагріти піч на 375 ст., або як інструкція. Коли тісто підійде подвійно, мастити розбитим з 1—2 ложками води яйцем. Пекти

30—40 хвилин до гарного кольору. По 20 хв. вийняти, забрати перстень з алюмінію, помастити яс. і місця і знов дати до печі. З того тіста можна рсбити пиріжки або ксржики, випікати на олії з втушкованою цибулею на верху додатком кмену чи маку до влодобі.

Скорий борщ

- 2 горнятка води
- 1 кубик бульйону з городини
- 2 ложки „кечапу“ звичайного
- 1 бляшанка буряків (8¼ унції)
- часниковий порошок до смаку
- 1—2 ложки спорошкованої грибової юшки, розпушеної у воді
- 1 ложечка масла або олії

Всду викип'ятити, дати бульйон, дальше грибову юшку, а тоді „кечап“ і дальше потерті буряки й зивар, тсвщ і часник.

Завиванці з горіхами від Наді

- 2 унції прасованих дріжджів
- 1 горнятко вершків або пів на пів
- 3 ложки цукру
- 4 горнятка борошна (муки)
- 1 ложечка солі (коли несолоний товщ)
- 1 горнятко масла або маргарини
- 4 яйця відділені
- терта шкірка з цитрини,
- 1 ложечка ванілі
- 1 горнятко цукру
- 2 ложечки цитринового соку
- 2 горнятка січених горіхів

Дріжджі, вершки і 3 ложки цукру змішати, розробити і відставити. Борошно, товщ і сіль пересісти разом. Жовтки вбити аж збілюють, додати цитринову шкірку й ваніль, додати до дріжджів, змішати і вилити до сухих складників. Вирсбити тісто, сформувати плоский буханець, прикрити папером і дати на ніч до холодильні. На другий день збити туго білки з 1 горнятком цукру і цитриновим соком. Тісто псділити на 4 або 5 частини. Рскачати на 1/8 інча грубости, пскрити 1/4 або 1/5 піни, посипати гсріхами, звинути, дати на легко помашений товщем лист і нехай росте півтори години в не дуже теплому місці. Пекти при 350 ст. упродовж 25 хвилин. Спечені покрити склицею або посипати цукром-пудром.

OUR LIFE

MONTHLY, published by Ukrainian National Women's League of America

Vol. XXX.

DECEMBER, 1973

No. 11

30th Anniversary of OUR LIFE

By Mary Dushnyck

Another milestone has been reached by OUR LIFE magazine (Nashe Zhytia) official publication of UNWLA. January 1974 marks the 30th anniversary of this leading Ukrainian women's journal in the free world.

It all began with UNWLA articles in the two foremost Ukrainian newspapers in the USA, *America* and *Svoboda*; then, in 1939, a page began to appear in *America*, entitled "UNWLA News" (Visty SUA), whose editor was Helen Lototsky. During the ensuing five years hopes for a UNWLA publication never died, and finally in January 1944 an 8-page issue of OUR LIFE made its debut on the Ukrainian journalistic scene as the first Ukrainian women's publication in the USA, with Claudia Olesnicky as its editor.

In 1946, upon the resignation of Mrs. Olesnicky, Mrs. Lototsky became editor, in cooperation with an editorial board. However, with her responsibilities as president of the UNWLA taking up most of her time, it was necessary to find a full-time editor. The UNWLA was indeed fortunate to avail itself, in 1951, of the services of Lydia Burachynska, a well-known journalist who had arrived recently in America, having fled her native land before the Communist onslaught.

OUR LIFE developed eventually into a magazine of 32 glossy pages, often 40, with trenchant editorials and topical articles, interviews, art illustrations, organization news and photographs. There was some-

thing for the women interested in folk or fine arts, literature, cooking, embroidery, education, rearing of children, the women's movement and community life on general. Remembrances from our past and hopes for the future, not only for ourselves but for our persecuted brethren in Ukraine, nurtured the UNWLA goal of preserving our precious cultural heritage. Several pages in English are read avidly by the American-born, among whom are third and fourth generation members.

After 21 years as editor of OUR LIFE, Mrs. Burachynska, with added duties as UNWLA President and recurring ill health, was forced to relinquish the editorship.

She was succeeded in May 1972 by Ulana Liubovych, a Ukrainian writer who had served a Communist-imposed sentence in Kazakhstan. With each new editor, OUR LIFE has undergone progressive changes in format and content.

So now we have Letters to the Editor, a children's page, English summaries of major events and significant articles, semi-annual reports of branches by

regions (instead of individually), embroidery instructions in English, and a new cover design with modern art reproductions and thematic illustrations or photographs.

On its 30th jubilee OUR LIFE is a publication of which the UNWLA can be justly proud. To insure its future, the UNWLA leadership has undertaken to raise through a Press Reserve Fund campaign the sum of \$50,000 by November 1974, the 50th anniversary of the UNWLA. As of this writing (in November 1973) less than 25% of the goal has been reached. Therefore, branches and members are asked to concentrate on this phase of UNWLA activity and help their organization and publication. To stimulate interest in the drive, branches are contending for top honors as contributors. Also, non-member readers and friends of OUR LIFE are asked to participate in this worthwhile effort, and all are urged to support it with subscriptions and meaningful material to increase the value of our publication. With Russification rampart in Ukraine, it behooves all of us to preserve and expand this important link among Ukrainian womanhood throughout the world.

To OUR LIFE, its editor, and all connected with it, **Mnohaya Lita!**

Salomea Kruszelnicka

Salomea Kruszelnicka was one of the most notable sopranos that sang on the lyric stage during the first three decades of this century. She was an extraordinary singer, possessing an extensive voice of great ductility and with an exquisite feeling, by which she attained dramatic and musical performances of rare quality, most of them unsurpassable for the style, singing line and acting ability she exhibited.

She excelled as much in the Italian repertory, as in the Wagnerian, and also in the concert world to which she devoted herself exclusively during the last years of her career.

Born in Melavynci Buchach region on September 23, 1873, she showed a very early inclination for music. She received her earliest training from her father and at the age of twelve played in public at a benefit concert. After graduating from the L'viv Conservatory where she studied singing and piano she went, still very young, to Italy with her sister Anna to perfect her singing and acting.

Kruszelnicka made her debut in L'viv, probably in 1892, then sang in Cracow and Odessa. In 1896 she sang in Italy, in Cremona. From 1898 to 1903 she was the Prima Donna at the Warsaw Imperial Opera and guested in Russia. In 1898 she was the Aida to the Radames of Caruso in St. Petersburg. In 1901 she made her Rome debut as Brunnhilde in "Die Walküre" and won immediately the admiration of the Italian capital's public. After her successes in Rome and then Naples, soon equalled in other Italian cities, Kruszelnicka adopted that as her second native country.

Her first appearance at L'Opera, Paris, was Elsa in "Lohengrin" in 1902. In 1904 she undertook the mission of resurrecting "Madam Butterfly" which had failed noisily some

months previously at La Scala. The composer, deeply grieved at the unexpected failure, wrote to Kruszelnicka, whose talent he admired, asking her to revive his unfortunate Butterfly in a new performance in another city of Italy. Kruszelnicka agreed, studied intensively the part of the new heroine and portrayed her with great success at the second premiere. Afterwards "Butterfly" won successes everywhere and Kruszelnicka sang it again many times. Puccini remained immensely grateful to the great singer for the rest of his life. On his piano stood a picture of her as Butterfly, the one that can still be seen at his home in Viareggio which is now a museum.

Toscanini, not easily inclined to praise, greatly admired Kruszelnicka's intelligence and feeling and praised her openly and warmly. On the instigation of Toscanini, Kruszelnicka was invited to sing at the Metropolitan Opera House in 1913 but due to a misunderstanding over the terms of the contract she did not accept, so unfortunately for American opera lovers, she never sang in that theatre.

From 1904 to 1913, Salomea Kruszelnicka sang in many operas in Europe and South America. She was a special favorite in Buenos Aires where on July 10, 1910, she married an Italian lawyer, Cesare Riccioni who had been Mayor of Viareggio where she lived in Italy.

At the end of 1913 Kruszelnicka decided to retire from opera and devoted herself to concert work. For some years she concentrated on the study of the song repertoire of the most varied origins. She did however make a few further stage appearances in opera, the last being in 1920 in "Lohengrin" at San Carlo, Naples.

She continued to study for concert work and in 1923 began her recitals. She turned many

Опера „Африканка“: Соломія Крушельницька в ролі Селіки
Salomea Kruszelnicka as Selika
in "Africana"

countries with a repertoire of works from all ages and nationalities — classic, modern, popular and folk songs. She sang popular Ukrainian folk songs which she gave with a singular charm accompanying herself on the piano. In 1928 she sang for the first time in North America, making her debut in New York at the Mecca Auditorium. She then sang in Detroit, Chicago, Philadelphia, Pittsburgh, and Cleveland, and in Canada in Montreal and Winnipeg. By that time, according to one New York critic, her voice was still of considerable power and especially one of a "charming velvet suavity in the middle register."

In 1929 she retired to live at her villa at Viareggio with her husband who died in 1937. In August, 1939, despite warnings about the dangers of war, she returned to L'viv to visit her family. The war overtook her there and she remained during the years it lasted. When the war ended she was forced to remain behind the Iron Curtain, spending her remaining years

The Christmas-Eve Table

In pre-Christian days the life-giving Sun God was honored by a feast composed of twelve dishes — for the twelve months. With the coming of Christianity Ukrainians heralded the coming of the New Light — the Christ Child — with a solemn supper of twelve dishes which recalled His twelve apostles.

In upholding the traditions of our forefathers we retain the symbolic elements of the SVIAT VECHIR. In a place of honor we put a small bundle of wheat stalks — DIDUKH and two small dishes of KUTYA and stewed fruit, symbolizing the Family Clan and Heavenly Food. On the table, which has some hay strewn under the cloth, we place one, or a tower of three, circles of braided bread — KOLACH — with a candle in the middle. Around the KOLACH we can make a centerpiece with apples, nuts and evergreens.

The twelve dishes for this holy supper should include: KUTYA, borsch, stewed fruit, VUSHKA for the borsch (like in wonton soup) — we add, to make up the twelve courses, cold fish (in gelatine, tomato sauce, chopped herring), varenyky, holubtsi, hot fried or baked fish, apple turnovers, or strudle. We choose as many varieties of these as we like to complete the twelve courses.

KOLACH using frozen dough

- 1 or 3 portions of frozen dough
- ½ cup oil
- 1 egg beaten with a little water

Put the frozen dough which you have smeared with oil, into a

teaching in the L'viv Conservatory. Only in 1953 did the news of her death November, 1952 reach her friends in the outside world.

(From "The Record Collector," Feb. 1969, Ipswich, England).

plastic bag and then in a warm place. Dust the baking pans with flour. Out of a piece of aluminum foil, folded a few times, make a tube with the same diameter as the candle you will use. When the dough has doubled, place on floured surface and cut each portion into 3 parts — roll each part with oiled hands into a 12 inch long rope. Braid the 3 ropes from the center and form a circle around the foil tube, carefully joining the ends (try using a toothpick for this). Place circle in pan, put pan into large plastic bag, close tightly and place on top of a pot of warm water until doubled. Bake in preheated 375 deg. oven for 30-40 minutes until nicely browned. Brush with beaten egg before placing in oven. After 20 minutes of baking, remove foil tube, brush light parts with egg and finish baking.

Nadya's Nut Rolls

- 2 oz. cake of yeast
- 1 cup light cream or half and half
- 3 tbspsn sugar
- 4 eggs — separated
- grated rind of 1 lemon
- 1 tspn vanilla
- 4 cups flour
- 1 tsp salt (if unsalted butter)
- 1 cup butter or margarine
- 1 cup sugar
- 2 tspns lemon juice
- 2 cups chopped nuts

Mix yeast, cream and sugar well and set aside. Cut butter (plus salt if needed) into flour until finely grained. Beat yolks until pale, add rind and vanilla.

Mix yolks with yeast and add mixture to dry ingredients. Knead and form a flattened loaf. Wrap and refrigerate overnight. Beat whites with 1 cup of sugar and lemon juice. Divide dough into 4 or 5 pieces. Roll out each piece to ⅛ inch thickness, spread with beaten whites and strew with chopped nuts. Roll up and place on lightly greased sheet, allow to rise for ½ hour in not too warm a place. Bake at 350 deg. for 25 minutes. Glaze or dust with powdered sugar.

Quick Borshch

- 2 cups water
- 1 cube vegetable bouillon
- 2 tbspsn ketchup
- 1 can beets (8¼ oz.)
- powdered garlic
- 1-2 tbspsn powdered mushroom soup diluted in water
- 1 tspn butter or oil

To the boiling water add bouillon cube, mushroom soup, ketchup, grated beets and their juice, the oil or butter and garlic.

WEDDING PILLOW

Designed by Tetyana Dushenko

See page 23

Many Ukrainian weddings include a little girl who carries the traditional wreaths of myrtle or periwinkle on an embroidered pillow. The pillow should be no larger than 12 or 13 inches square. An unbroken band of embroidery across the center encircles the entire pillow symbolizing the unbroken pattern of the couples' future life. The embroidery, with further symbolism, is composed of two separate lines which together form one motif line of design. In addition to the traditional red and black colors, bright gold (for happiness) and green (for good fortune) are used. On both sides of the main motif are small floral garlands embroidered in suitable colors. Both ends of the pillow can be finished off with a crocheted edge through which a silken cord is threaded.

У ПАМ'ЯТЬ ОСИПИ ГРАБОВЕНСЬКОЇ

Дня 26 жовтня 1973 р. відійшла від нас назавжди провідна діячка Союзу Українок Америки, улюблена й жертвенна заступниця голови бл. п. Осипа Грабовенська. Численно зібрані на поминках приятелі Покійної і членки СУА перевели збірку з призначенням для Запасового Фонду „Нашого Життя“. Цю акцію СУА покійна заступниця голови підтримувала і про неї дбала.

Екзекутива СУА з радістю прийняла цю ініціативу. І тому вітає пожертви Окр. Рад і Відділів СУА, що напливають в її пам'ять на цей Фонд. Це є доказ, який був сильний її вклад у розбудову журналу, як тісно сполучена її особа з цим Фондом і як живо відчуває ціла організація цю велику втрату.

На Запасовий Фонд „Нашого Життя“ ім. Осипи Грабовенської зложили:

Окр. Рада СУА, Ньюарк	600.00	59 Балтимор	25.00
Окр. Рада СУА, Філядельфія	100.00	„ 64 Нью Йорк	50.00
Окружна Рада СУА, Нью Йорк	50.00	Членки 65 Відд., Нью Бронсвик	15.00
Окр. Рада СУА Нової Англії	20.00	Від. 66 Нью Гейвен	25.00
Від. 1 Нью Йорк	25.00	71 Джерзі Ситі	25.00
4 Нью Йорк	20.00	72 Нью Йорк	25.00
11 Трентон	25.00	83 Нью Йорк	25.00
20 Філядельфія	20.00	90 Філядельфія	25.00
25 Потакет	10.00	91 Бетлегем	25.00
33 Клівленд	50.00	93 Гартфорд	20.00
36 Шикаго	5.00	98 Філядельфія	25.00
43 Філядельфія	50.00		
57 Ютіка	15.00		

ЕКЗЕКУТИВА СУА

Замість квітів

Услід за збіркою на Запасний Фонд „Нашого Життя“, що була переведена на поминках по бл. п. Осипі Грабовенській у Філядельфії, поспішили з пожертвами на згаданий Фонд її співробітниця й приятелі. З виразом глибокого співчуття для родини Покійної й організації, в якій займала провідне місце, зложили свої пожертви:

П-і Євгенія Тріска, Нью Йорк 25 дол.

П-і Ірина Мриц, Лонг Айленд Ситі 20 дол.

Пп. Лідія Бурачинська, Філядельфія, Олександра Різник, Асторія, Христіна Навроцька, Нью Йорк, Марія Душник, Нью Йорк, п-во Любов і Роман Тимчуки, Нью Йорк, пп. Ірина Новоженюк, Філядельфія, Олена Процюк, Нью Йорк — по 10 дол.

П-во д-р Теодосій і Ірина Сеньковські, Філядельфія, п-і Ярослава Марк, Філядельфія — по 5 дол.

ЕКЗЕКУТИВА СУА

**
*:

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на свіжу могилу бл. п. Осипи Грабовенської складаю 10 дол. на Фонд П'ятсот.

Стефанія Пушкар, Філядельфія

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на могилу бл. п. Осипи Грабовенської складаю 10 дол. на Виховний Фонд ім. Ганни Ракочої Василь Ткачук

ПОЖЕРТВИ НА МУЗЕЙ СУА

У пожертвах замість квітів на свіжу могилу бл. п. Осипи Грабовенської деякі Відділи СУА і приятелі обдарували в пам'ять Покійної Музей СУА. Це була ділянка, якою бл. п. Осипа Грабовенська дорожила і все про неї пам'ятала.. Тому, складаючи вираз широкого співчуття, зложили:

91 Відділ СУА, Бетлегем 25.00
105 Відділ СУА, Стейтен Айл. 10.00
Членки 106 Відділу СУА в Гартфорді 10.00

Марія Савчак, Нью Йорк 10.00
Ярослава Кукіль, Гартфорд 10.00

ЕКЗЕКУТИВА СУА

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на свіжу могилу бл. п. Осипи Грабовенської складаємо 30 дол. на Виховний Фонд ім. Ганни Ракочої-Телепко.

Іван і Стефанія Ракочі
Роман і Христя Лазор

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на свіжу могилу бл. п. Осипи Грабовенської складаємо 10 дол. на Стипендійний Фонд СУА

Управа 41 Відділу СУА
Філядельфія

У СВІТЛУ ПАМ'ЯТЬ незабутньої голови нашого Відділу, бл. п. Іванни Цісик, у третю річницю її смерті, складаємо 20 дол. на Фонд П'ятсот

Управа і членство 10 Відділу
Об'єднання Жінок ОЧСУ
в Дітройті

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на могилу бл. п. Катерини Федоришин, складаємо 5 дол. на пресовий фонд Н. Ж.

5 Відділ СУА ім. кн. Ольги
Дітройт, Миш.

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на свіжу могилу бл. п. Михайла Пестрака, дорогого батька голови нашого Відділу п-і Дарії Городиської, складаємо 20 дол. на Стипендійний Фонд, а п-і Дарії і рідні висловлюємо глибоке співчуття.

Членки 12 Відділу СУА ім. Олени
Пчліки в Клівленді

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на свіжу могилу бл. п. Софії Воробець, почесної членки, одної з перших членок нашого Відділу, пересилаємо 30 дол. на Фонд „Мати й Дитина“

28 Відділ СУА, Ірвінгтон, Н. Дж.

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на свіжу могилу бл. п. Ольги Янчишин, незабутньої членки нашого Відділу, складаємо 141.38 дол. на пресовий фонд Н. Ж.

56 Відділ СУА ім. Л. Старицької
Черняхівської в Дітройті

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на свіжу могилу бл. п. проф. Василя Білинського, чоловіка нашої членки п-і Марії Білинської, пересилаємо 50 дол. на „Будівельний Фонд“ Окр. Ради СУА в Дітройті (призначений на будову Дому для старших віком українців), а 35 дол. на пресовий фонд Н. Ж.

81 Відділ СУА, Дітройт
через руки п-і Марії Білинської

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на могилу бл. п. Марії Березюк складаємо 35 дол. на Стип. Фонд у Бразилії і 20 дол. на Фонд П'ятсот

Ніна і Роман Дідицькі (10 дол.)

Юрій Лободоцький (10 дол.)

Вол. Кукурба (20 дол.)

С. Феденко (5 дол.)

Марія і Маріян Заблоцькі (5 дол.)

Вол. Мадич (5 дол.)

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на могилу бл. п. Іванни Скоплякової, яка була моєю вчителькою у Львові, а мого сина у ЗСА, пересилаю на пресовий фонд Нашого Життя 15 дол.

Дарія Ломницька

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на могилу бл. п. Іванни Скопляк, матері шкільної товаришки Дуні, складаю 10 дол. на пресовий фонд Н. Ж.

Ольга Фараонів, Трентон

У СВІТЛУ ПАМ'ЯТЬ Ніни Матівеїв складаю 10 дол. на пресовий фонд Нашого Життя Надія Дидинська

НАШИМ ДІТЯТАМ

РІЗДВЯНИЙ ДАРУНОК

АЛЛА КОССОВСЬКА

Леся Українка

Мамо, іде вже зима

„Мамо, іде вже зима, —
Свігом травицю зкриває,
В гаю пташк вже нема...
Мамо, чи кожна пташина
В вирій на зиму літає?“
— „Ні, не кожна, — одказує мати,
Онде, бачиш, пташина сивенька,
Скаче швидко отам біля хати, —
Ще зосталась пташина маленька“.
„Чом же вона не бігає?
Нащо морозу чека?“
— „Не боїться морозу вона.
Не покине країни рідної,
Не боїться зими навісної,
Жде, що знову прилине весна“.
— „Мамо, ті сиві пташки
Сміливі, напевно, ще й дуже,
Чи то безпечні такі, —
Чуєш — цвірінькають так,
Мов їм про зиму байдуже,
Бач, розспівалися як!“
— „Не байдуже тій пташці, мій
[синку,
Мусить пташка малесенька дбати,
Де б водиці дістати краплину,
Де б під снігом поживу шукати“.
„Нащо ж співає? Чудна!
Краще б шукала зерна!“
— „Спів пташині потіха одна, —
Хоч голодна, співа веселенько,
Розважає пташине серденько,
Жде, що знову прилине весна“.

Діти! Подумайте над цим віршем. У ньому наша улюблена поетеса Леся Українка гворить не тільки про пташок. Про що вам нагадують такі слова: „Не боїться морозу вона. Не покине країни рідної“. Якщо бути міцним і бадьорим і пережити зиму, яка пора тоді настане? У пташки з пір'я добрий захист від холоду, але їй буває холодно, і нічого їсти. Може б ви їй допомогли? Винесіть їй узимку трохи хлібця або зерна.

У будинку Кулиничів у цей ранній вечір було дуже весело! Це був Свят-Вечір, а також ще й день народження наймолодшого сина — двохлітнього Славка. Подумайте тільки: аж два роки стало сьогодні Славкові!

Зайшло сонечко, сховавшись у велику синю хмару, що насунула з заходу. Стали літати сніжинки, спочатку ріденько, несміливо, потім усе густіше, аж поки ними не наповнилося все повітря. Крізь густу сітку легеньких білих сніжинок світилися вогні з вікон. А сніжинки стрибали й крутилися, немов у святковому танку.

У вітальні мама, бабуся та Оля вбирали ялинку. Високе, струнке деревце слухняно підставляло свої пухнасті гілочки. Так любо було вішати на них кольорові блискучі кульки, електричні ліхтариків, фігурки білих янголят, цукерки в срібних і золотих папірцях, і ще багато-багато чудових і смачних речей. А малий Славко в цей час міцно спав у своїй блакитній спаленці і бачив радісні дитячі сни.

— Щось нашого тата довго нема, — сказала восьмирічна Оля, Славкова сестричка.

— Так, щось він затримався сьогодні! — мама підійшла до вікна, за яким не на жарт розгулялась хуртовина...

Ялинка була готова. З кухні було чути смачні пахощі грибочого борщу, голубців, печених яблук. На столі, покритім вишитим обрусом, стояла у мальованій мисці кутя і, в гарнім чепурнім глечуку, свіжий узвар із сушених сливок, грушок і яблук.

Усе було готове до Святої вечері. Ось-ось мав прокинутись Славко, і тоді можна було б і до столу сідати, якби ж прийшов тато... Але тата не було! А надворі вже не тільки сипало зверху, а й мело низом.

Бабуся внесла на руках зі спальні Славка, рожевого зі сну. Він тер кулачком носа і мружив на світло счєнята. Він навіть не бачив ялинки, бо її ще не засвітили.

— Ну, що ж, почнемо святкувати, — сказала мама і зняла фартух. Оля підстрибком вбігла з веранди, звідки вона виглядала тата.

— Олюсю, засвіти ялинку, промовила мама. Дівчинка клацнула вимикачем, і в кутку, біля вікна, раптом засяяла, заграли всіма своїми прикрасами у світлі різнокольорових ліхтариків красуня-ялинка.

Славко засміявся, заплескав у долоні. Його очєнята засвітилися захваленням.

— Линка, линка! — гукав він.

Мама з бабусею врочисто почали колядку. Вони співали так гарно, що Оля не насмілилась приєднатися, тільки слухала, всміхалась.

І в цей час на веранді щось загрюкало, і до кімнати, ввесь у снігу, немов казковий Дід-Мороз, увійшов тато. Спів обірвався... Оля, з радісним вереском, повисла на татовій шії...

— Тихо, тихо, Олюсю, — ледве всрушачи задубілими устами, говорив тато. — У мене тут, під плащем, подарунок для Славка — обережно, не роздуши його!

Усі стєчили татка. Мама зраділа, що він, нарешті, повернувся. Вона допомогла татові звільнитися з верхньої одежі, а він перекладав з руки на руку якийсь клунок, завинений у теплий шалик. Потім тато поклав той клунок на килим, і всі присіли навколо, стежачи, як батькові пальці повільно звільняють клунок із багатьох навинених на нього шматок.

Нарешті, остання шматка розгорнена — і діти від захоплення

так глосно заверещали, що в дорсслих аж у вухах задзвеніло!

На дні невеликого кошачка, на м'якій подушечці, лежало маленьке біло-чорне цуценятко. Воно спокійно спало, нагрівшись під теплими шматами, але, коли тато обережно вийняв його з кошачка, воно досить голосно запищало і почало безспрадно пацати в повітрі смішними довгими лапками. Тато підніс його до Славка, і той почав обережно гладити пальчиками м'яку, сріблясто-білу спинку. Оля не витримала: вхопила собачку й притулила до грудей.

— Доною, — сказав тато, — сьогодні день народження Славка, і це йому від мене подарунок. Але бавитись із собачкою можна й тобі, і мамі, і бабусі. А в авті у мене є різдвяні подарунки і для кожного з вас, — для всіх вас, мої дорогенькі.

— А як же ми назвемо нашого песика? — запитала Оля. — Може, Принцем?

— Ну, навіщо Принцем, — заперсчила мама. — Який він принц! Він просто песик. Треба якось простіше. Може Рябком, він же рябенький...

— От так сказала! — засміявся тато. — Це ж пес породистий, а ти його „Рябком“ Нехай буде Лордом!

— Хай бабуся вирішить, — сказала мама. — Бабуся в нас найстарша!

Бабуся подумала і сказала:

— Тому, що песика привезли в Свят-Вечір, тому, що його господар привіз у таку заметіль, із таким трудом, по снігу й бездоріжжю, це мені нагадало, як бідні пастирі з далеких доріг несли свої дари новонародженому Ісусові. Назвімо собачку Даром!

З бабусею всі згодились. Так у Свят-Вечір у родині Кулиничів з'явився новий мешканець — песик на ім'я Дар.

Марія Жижка

Синички

В пташиній хаті, на гілочці дерева, живуть синички — дві пташки невеличкі. Коли вони мають маленьких пташенят, Лідочка з братиком Андрійком несуть їм крихітки хліба.

Одного чудового літнього ранку прийшла мама будити зі сну Лїду та Андрійка.

— Уставайте, діточки, ходімо зо мною ягідки збирати.

Перед вікном почулось голосне цвірінкання птахів.

— Ох, ці горобці! Нема від них спокою, цілий день цвірінкають...

Мама відчинила вікно.

— Лідочко, Андрійку, хутенько вигляньте у вікно! Щось цікаве псбачите!

На гілочці, біля самого вікна, ле горобці плигали, а дві невеличкі синички, а трохи далі було ще й

Петро Кізко

Взимку

Захурделило, замело
Снігом білим моє село.
В хаті сховались люди,
Йти не хочуть нікуди.
Тільки ми, діти малі,
Хсдим по білій землі.
Сніжки хутенько качаємо,
Один одного влучаємо.
В нас така баба зліпилась,
Що і вві сні не спилась.
Дітям зима — це радість.
Бавитись гарно в громаді.
Зморені на ніч до хати
Йдемо вечеряти й спати.

четверо маленьких пташат. Як тільки побачили Лїду й Андрійка, заплигали з гілочки на гілочку, защебетали, ніби про щось домовлялись, потім усі шестеро разом знялись і полетіли.

Чого ж вони прилетіли до вікна й геспсдарів викликали?

Може вони прилетіли, щоб подякувати за їжу, що Лїда з Андрійком їм у холодні місяці виносили? Може хотіли їм показати своїх пташенят, похвалитися, що пташенята вже літати навчилися?

А як ви думаєте, діточки, — чому пташки під вікно прилетіли?

Галя

Галочка вилізла на стілець — і побачила в дзеркалі дівчинку маленьку... А в дівчинки очі карі, чорний чубчик, устонька червононькі. Подобається Галі та дівчинка!

Простягла Галя ручку — простягла свою і та. Галя носик свій вшипнула — і дівчинка свій також. Галя чубчик свій вхопила — дівчинка свій чубчик торкнула. Галя устонька надула, дівчинка й собі.

— Будеш бавитись зі мною? — Галя дівчинку питає.

Але дівчинка на Галю мовчки дивиться зі скла. Галя глянула ва дзеркало — там нема нікого! Дівчинка ж тут була — де ж вона поділась?

Ох, мала ще наша Галя, їй того не зрозуміти, що та дівчинка у дзеркалі — то вона сама.

	ч.	ст.
Т. Цимбал: Один вечір	6	6
Н. Яхненко: Ікони	3	8
ПОЕЗІЯ		
Б. І. Антонич: Воскресення	4	1
С. Гурко: **	5	1
Іван Драч: Смерть Шевченка	3	5
І. Калинець: Писанка	4	1
П. Карманський: Пам'ятник Шевченка в Києві	3	5
Б. Кошарич: Чотири пори року	6	1
Зоя Когут: Візита Пастиря	8	1
— Доля	9	10
Ліна Костенко: **	3	5
О. Лятуринська: Мати	5	1
А. Лупиніс: Шевченкіяна	3	4
А. Малишко: Про Перебендю	3	5
Євген Маланюк: На тризні	3	1
— Гамалія	3	4
В. Павличко: Концерт у царя	9	1
Ірина Стасів: Чумацький віз..	7	1
О. Стефанович: Шевченко	3	4
Старинна коляда	11	1
Сара Тісдейл: В забуття	2	1
Марта Чиж: Сніг	2	1
Ірина Щєбівок: Мама	5	12
ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ		
Єлисавета Антонович	1	19
Павлина Андрушків	1	19
Юлія Белей	7	31
Святослава Березовська	8	32
Катерина Боднар	6	32
Єва Бойчук	6	22
Лідія Волошин-Вдовиченко	2	23
Галина В'юн	3	22
Павлина Гішук	2	24
Юлія Горбова	8	20
Осипа Грабовенська ч. 10, ст. 1	11	10
Юлія Галиш	7	31
Анна Гіковська	9	18
Марія Дацків	6	32
Оксана Дучимінська	2	5
Осипа Заклинська	6	32
Марія Калитовська	4	21
Галина Квасній	1	19
Софія Кобаса	6	32
Харитя Кононенко	9	5
Марія Кравчишин	7	31
Олена Крайчик	8	20
Анна Маційовська	5	21
Мар'яна Мельник	7	32
Ярослава Острук	9	7
Параскева Пицко	9	18
Ірина Подюк	7	32
Наталія Полонська-Василенко	7	3
Марія Силковська	9	18
Іванна Скопляк	7	31
Анна Слободян	8	20
Анна Стойко	9	18
Франка Турянська	1	19
Дора Хомів	1	19
Леся Чайковська	9	19
Ксеня Чмир	9	18
Софія Чорнецька	7	31
ПОСТАТІ		
Л. Б.: Відійшла громадська діячка (О. Грабовенська)	11	10
— Відійшла небуденна людина (О. Дучимінська)	2	5
— Письменниця Сеньйорка (О. Коренець)	8	3
— Пам'яті Хариті	9	4
— Ярослава Острук	9	7

	ч.	ст.
М. Бачинська: Нова зірка хорового мистецтва (Ярослава Кекіш)	3	9
Д. Городиська: Надя Дейчаківська, звання бібліотечарка	2	6
л.: В обороні вченої (Н. Строката)	2	3
У. Любич: Гимн сонцю (Софія Лада)	1	6
— Від писанки до металевих скульптур (Ака Перейма)	6	8
— Бойові подруги (Олена Степанів, Ганна Ратич)	7	6
— Гості з Австралії (Зоя Когут, Ірина Залеська)	9	7
— Слідами Соломії Крушельницької	11	8
В. Павловський: Василь Григорович Кричевський	10	6
Д-р Наталія Пазуняк: Проф. Наталія Полонська-Василенко	7	3
Ред. Колегія Н. Ж.: Дарія Ярославська	6	4
Марта Тарнавська	6	4
Оксана Лукашевич-Полон	6	4
І. Скопляк: У 100-ліття народин К. Малицької	6	3
Д-р Марія Струтинська: Єлисавета Скоропадська-Милорадович	5	3
Марта Тарнавська: Цікаве життя жінки-антрополога (Маргарита Мід) ч. 5, ст. 31	6	31
Д-р О. Томоруг: Успіхи молоді диригентки (Ніля Березовська)	4	4
Г. Черінь: Дорога Маріє Павлівно! (М. П. Юркевич)	5	8
СПОГАДИ, ЕСЕЇ, РЕПОРТАЖІ		
Л. Бурчинська: Історія однієї приязні ч. 1, ст. 31,	2	31
О. Бризгун-Соколик: Страсті в Оберамергав	3	6
Д. Гриневич-Витанович: К. Гриневичева очима доньки ч. 3, ст. 32,	4	32
І. Керницький: З краю дитинства	4	3
Д. Кушмелин: Мітос	8	6
О. Ром. Луцик: Далекий відгомін	9	6
М. Струтинська: Дім родини Палівих у Перевізі ч. 8, ст. 31,	9	31
І. Скопляк: У 100-ліття народин К. Малицької	6	3
Р. Тимчук: „Батури“... в У-гринаві	8	8
Т. Цимбал: Один вечір	6	6
СТАТТІ		
Березневе	8	1
Вересневе	3	1
Літо-літєчко	7	1
Осінне	9	1
М. Тарнавська: Українське академічне видавництво	6	5
— Правне становище жінки..	10	31
Травневе	5	1
Червневе	6	1
Юст.: Як віє листопадовий вітер	10	3

	ч.	ст.
ГОЛОВНА УПРАВА		
Л. Бурчинська: В ім'я засуджених	4	2
— По Річних Зборах Головної Управи	5	2
Л. Б.: Вкладка нашої членки	9	3
Л. Волинець: Не спімо на сторожі	2	2
— Культурно-освітня діяльність	8	12
Головна Управа СУА: Входимо в Ювілейний рік СУА!	10	2
Голос Союзянки:		
М. Цимбаліста: Нова членка між нами	4	12
Екзекутива СУА: Підсумки однієї акції ч. 6, ст. 12,	7	12
— Музейна збірка СУА без приміщення	8	2
— Комунікат	11	2
Конвенційний Комітет ч. 8, ст. 12	10	12
О. Климишин: 50 Світличок на 50-ліття	1	3
— Христос Раждається!	11	12
л.: В обороні вченої (Ніна Строката)	2	3
У. Л.: Нова Редакційна Колегія	1	2
Х. Н.: Участь СУА у Світовій Сесії СФУЖО і СКВУ	11	12
Х. Навроцька: Завдання пресової служби СУА	6	2
— Домівка СУА в Нью Йорку	9	3
— З'їзд голов Окружних Рад СУА	10	14
Незаступна втрата	10	1
Підсумки нарад голів Окружних Рад	3	14
Пожертви для Музею	9	12
Похорон бл. п. О. Грабовенської	10	2
І. Р.: Молоде покоління і жіноча організація	2	3
— Де наші жінки?	10	4
Дора Рак: Статут СУА і його застосування	10	13
Ред. Колегія Н. Ж.: Вітаємо відзначених!	6	4
— Два ювілеї	9	2
Від Редакції ч. 7, ст. 2,	7	10
Редакція: Нова радість стала	11	1
Т. Савицька: Тестамент	4	11
— Усучаснюймо суспільну опіку ч. 6, ст. 12,	7	13
— 3.000 дол. на Стип. Фонд СУА	7	2
— Нова спроба	7	10
— Стипендійна акція СУА	11	13
Ухвали Річних Зборів Головної Управи	6	14
ВІСТІ З ЦЕНТРАЛІ		
Л. Волинець	8	12
Н. Даниленко	1	13
С. Геруляк	3	13
С. Крупка	3	13
О. Климишин: .. ч. 1, ст., 13, ч. 2, ст. 13, ч. 3, ст. 13,		
Стаття Марти Тарнавської „Правне становище жінки в різних країнах світу“ буде продовжена в наступних числах „Н. Ж.“.		

ч. 4, ст. 13, ч. 6, ст. 15,	ч. ст.	
ч. 7, ст. 13, ч. 9, ст. 12,	11 12	
О. Муссаковська: ч. 1, ст. 13,		
ч. 3, ст. 13	9 12	
Т. Савицька: ч. 4, ст. 13,		
ч. 5, ст. 14, ч. 6, ст. 12,	11 13	
ч. 10, ст. 12		
Українці ЗСА — українському		
студентові . . . ч. 1, ст. 13,		
ч. 2, ст. 13, ч. 6, ст. 13,	9 11	
ч. 7, ст. 12		

ХРОНІКА ОКРУГ

Хроніка Округи Дітройту:		
ч. 2, ст. 14,	10 15	
Округа Огайо	1 14	
Хроніка Округи	9 13	
Нова Англія: Градуантка	2 12	
Хроніка Округи	4 16	
Хроніка Округи Нью Джерзі		
ч. 8, ст. 13,	10 20	
Округа Нью Йорк: Градуантка	2 12	
Хроніка Округи	7 13	
Округа Півн. Нью Йорк:		
Градуантка	2 12	
Хроніка Округи	5 14	
Округа Філадельфія:		
Градуантка	2 12	
Хроніка Округи	ч. 2,	
ст. 12, ч. 4, ст. 14,	6 15	
Хроніка Округи Шикаго		
ч. 3, ст. 15,	11 14	

ВІДДІЛИ

1 Відділ	ч. 7, ст. 13,	8 18
4 Відділ	ч. 7, ст. 15,	8 18
5 Відділ	ч. 2, ст. 14,	10 15
7 Відділ	ч. 1, ст. 14,	
ч. 9, 13		9 17
8 Відділ		8 19
9 Відділ		5 20
11 Відділ		4 15
12 Відділ	ч. 1, ст. 14,	9 14
13 Відділ		10 20
16 Відділ	ч. 3, ст. 15,	
ч. 4, 20		11 15
18 Відділ		8 13
20 Відділ	ч. 4, ст. 20,	6 16
21 Відділ	ч. 7, ст. 15,	8 18
22 Відділ	ч. 3, ст. 16,	11 16
23 Відділ	ч. 2, ст. 15,	
ч. 5, ст. 20		10 15
24 Відділ		8 13
25 Відділ		4 20
26 Відділ		2 15
27 Відділ		10 20
28 Відділ	ч. 4, ст. 20,	8 14
29 Відділ	ч. 3, ст. 17,	11 17
30 Відділ	ч. 1, ст. 15,	9 15
32 Відділ		8 15
31 Відділ	ч. 1, ст. 15 і 18,	9 15
33 Відділ	ч. 1, ст. 16,	
ч. 9, ст. 15		9 17
34 Відділ		5 обг.
35 Відділ		7 15
36 Відділ		3 19
38 Відділ		2 16
41 Відділ		6 17
43 Відділ		6 17
44 Відділ		6 18
45 Відділ		8 15
46 Відділ		5 15
47 Відділ	ч. 5, ст. 15 і обг.	
49 Відділ	ч. 1, ст. 18,	
ч. 5, ст. 17		9 17
50 Відділ		10 17
51 Відділ	ч. 3, ст. 18,	11 18
53 Відділ		3 13
54 Відділ		4 15

56 Відділ		ч. ст.	2 16
57 Відділ			5 18
59 Відділ	ч. 4, ст. 15,		6 19
61 Відділ			8 16
63 Відділ	ч. 2, ст. 16,		10 17
64 Відділ	ч. 6, ст. 11,		
ч. 7, ст. 16			8 18
65 Відділ			8 16
66 Відділ	ч. 4, ст. 16 і ст.		20
67 Відділ	ч. 8, ст. 16,		9 17
68 Відділ			5 18
69 Відділ	ч. 1, ст. 17,		9 16
70 Відділ			8 16
71 Відділ	ч. 7, ст. 17,		8 19
73 Відділ	ч. 4, ст. 17 і ст.		20
74 Відділ	ч. 3, ст. 18,		11 18
75 Відділ	ч. 8, ст. 17,		9 17
76 Відділ			2 17
77 Відділ	ч. 3, ст. 19,		
ч. 4, обг.			11 19
78 Відділ	ч. 4, ст. 16,		8 3
79 Відділ			4 17
81 Відділ	ч. 2, ст. 18,		10 19
82 Відділ	ч. 4, обг.		7 17
83 Відділ	ч. 7, ст. 18,		8 19
84 Відділ	ч. 3, ст. 20,		11 19
86 Відділ	ч. 8, ст. 17,		9 18
89 Відділ	ч. 7, ст. 20,		8 19
90 Відділ			6 20
91 Відділ	ч. 4, ст. 16,		6 20
92 Відділ	ч. 8, ст. 17,		9 18
93 Відділ			4 18
95 Відділ			8 17
96 Відділ	ч. 2, ст. 19,		10 19
98 Відділ			6 21
99 Відділ			5 19
100 Відділ			8 18
101 Відділ	ч. 3, ст. 20,		11 19
102 Відділ	ч. 3, ст. 20,		11 20
104 Відділ			7 21
105 Відділ			7 21
106 Відділ	ч. 4, ст. 18 і обг.		4 19
108 Відділ			7 22
109 Відділ			3 21
110 Відділ			3 21
111 Відділ			3 21

ДО СТАТТІ „ВЕРТЕП“

(Докінчення зі стор. 7-ої)

Література:

1. Возняк, Михайло: Історія української літератури. Львів, Просвіта, 1920-24. Том I., ст. 250-265.
2. Бурчинська, Лідія: Різдвяний вертеп на Закарпатті. „Нова Хата“, рік 15, ч. 1-2 (1 січня 1939), ст. 3.
3. Архїмович, Л. та ін.: Нариси з історії української музики. Київ, Мистецтво, 1964, ч. 1, ст. 122-126.
4. Хрестоматія давньої української літератури; до кінця 18-го ст. Київ, Радянська школа, 1967, ст. 506-509.
5. Український драматичний театр. Київ, Наукова думка, 1967, т. I. Дожовтневий період, ст. 34-43.
6. Історія української літератури у восьми томах. Київ, Наукова думка, 1967. Том II, ст. 81-88.
7. Шреер - Ткаченко, О. Я., ред.: Історія української дожовтневої музики. Київ, Музична Україна, 1969, ст. 102-107.

Календарець СУА

- 15 грудня — Організаційні Сходини й огляд подій у 1973 році — 64 Відділ СУА в Нью Йорку
- 16 грудня — Загальні Збори — 1 Відділ СУА в Нью Йорку
- 22 грудня — Миколайко в Садочку — 29 Відділ СУА, Шикаго
- 25 грудня — Різдвяна Зустріч — 28 Відділ СУА, Ньюарк
- 16 лютого 1974 — Вечірка Відділу — 29 Відділ СУА, Шикаго

8. Волинський, П. К.: Історія української літератури; давня література. Київ, В-во Вища школа, 1969, стор. 336-345.

9. Франко, Іван: До історії українського вертепа. 18-ий в. („Записки НТШ“, т. 71, 1906, кн. 3), ст. 26-35.

10. Данченко, В. Б.: Український вертеп. („Народна творчість та етнографія“, ч. 1, 1973), ст. 64-67.

102 ВІДДІЛ СУА, ШИКАГО

(Докінчення зі ст. 20)

ковної залі св. Йосафата в Манстері. На цій дводенній імпрезі членки Відділу приготували виставку українського народнього мистецтва. Розложено чудові вишивані подушки, обрус, ліжники, різьбу, ікони, писанки, які є власністю окремих членок Відділу. На базарі була також виставка образів двох членок Відділу — Марії Фединек і Дороти Кузери. На перепродаж членки постаралися про вишивки, кераміку, українські платівки, книжечки для дітей, писанки й приладдя до писання писанок. У неділю п-ї Дудко з Шикаго пояснювала і показувала присутнім техніку писання писанок. Під час Базару продавали гарячі голубці, вареники й домашнє печиво. Базар відвідали не тільки українці, а й багато американців, які прибули з цілої північної Індїани.

Родинною імпрезою Відділу був пікнік на хуторі п-ва Фединяків, на який зїхалися членки із своїми родинами. На лоні чудової природи, при співах, грах і забавах та смачній перекусці проведено весело час. На початку жовтня відбулася забава, на яку запрошено ширше громадянство. Наш Відділ утримує стипендіяку в Бразилїї й висилає посилки з одягом до Бразилїї й Європи та дає поміч у сумі 20 дол. Сестрам Василянкам в Югославїї. Відділ виконав усі фінансові зобов'язання перед Централєю й Округною Радою СУА.

Іванна Головата

містоголова 102 Відділу

2nd CLASS POSTAGE
PAID AT PHILA., PA.
Return to "OUR LIFE" Magazine
4936 N. 13th St., Phila., Pa. 19141
RETURN POSTAGE GUARANTEED

Різьблені дерев'яні форми
для медяників

